EMLÉKKÖNYV

(1963-2013)

a

MOSONMAGYARÓVÁRI

AGRÁRTUDOMÁNYI FŐISKOLÁN

(a korábbi MEZŐGAZDASÁGI AKADÉMIÁN)

1963-ban végzett

okleveles mezőgazdasági mérnökeinek

50. éves találkozójára

„…Szép idő volt, jó idő volt,
kár hogy elmúlt, jaj de kár...”

BEKÖSZÖNTŐ

„…Mindnyájan jártunk egyszer az Akadémián…”

Bizony, bizony! És mi még, az akkor már 141. éves Mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémiára iratkoztunk be 1959 őszén, hogy azután 1963-ban, már az Agrártudományi Főiskolán vegyük át agrármérnöki oklevelünket.

Visszagondolva azokra a napokra, amikor megkaptuk az értesítést, hogy felvételt nyertünk, elsőként az öröm jut eszünkbe, mert abban az időben bejutni egy felsőoktatási intézménybe óriási dolog volt. Nem sokkal voltunk 1956. után, még létezett a származás szerinti megkülönböztetés és működött egy sor dolog, amire már jó nem emlékezni. De fiatalok voltunk, természetesen tele optimizmussal, igyekeztünk mindent „vidáman” felfogni, átélni. És szerencsénk volt! Bekerültünk az óvári gazdászok nagy családjába, csodálatos tanáraink voltak, akiknek igazi értékét (már csak ilyen a diák!) csak a végzés utáni években, utólag tudtuk értékelni. Négy év alatt megismertünk sok tantárgyat, bennük sok tudományt, de legfőbbképpen tanultunk tiszteletet az elődök iránt, emberséget, tisztességet, és egymás megbecsülésének, segítésének fontosságát.

Nagyszerű Alma Mater, nagyszerű tanárok, nagyszerű diáktársak! Kell ennél több? 1963 őszén államvizsgáztunk, azután megkezdődött a nagybetűs Élet, kinek-kinek az egyéni élete, egyéni és szakmai boldogulása.

Közben észrevétlenül (?) eltelt 50 év! Csodálatos, hogy a 72 végzős gazdászból, ma 51-en átvehetjük az Arany-diplomát, és nagyon sajnáljuk, hogy 21-en már nem lehetnek velünk. Ez a kis könyv, erről szól. Emlékezni erre az 50 évre, rövid életrajzokkal visszaidézni a legfontosabb történéseket, és a fényképekkel esetenként mosolyt csalni az arcokra, mert tény, hogy talán öregebbek lettünk, változtunk egy kicsit.

Szeretnénk, hogy legyen ez az ünnep mindenki számára emlékezetes. Ezt megerősítendő az utolsó oldalt üresen hagytuk a nagy csoportkép elhelyezhetőségére, és lesz még egy DVD, amin valamennyi beküldött anyag rajta lesz.

A könyv olvasásával jó nosztalgiázást kívánunk valamennyiünknek, továbbá szeretteinknek és barátainknak, a kikkel meg akarjuk osztani örömünket, boldogságunkat.

Mosonmagyaróvár, 2013. szeptember 5.

a szerkesztők

Dr. Kovács László
egyetemi docens
Termeléstechnikai gyakorlatok
1957-1959 igazgató

Dr. Varga János
egyetemi docens
Növénytermesztéstan
1959- igazgató, ill. rektor

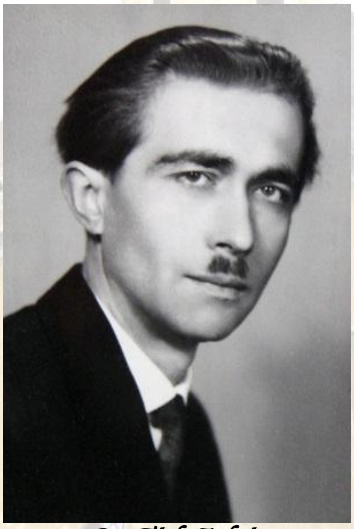

Dr. Tóth Zoltán
egyetemi adjunktus, évfolyamfelelős,
Állattan

Dr. Gondola István
egyetemi docens
Növénytan

Halász Sándor
egyetemi adjunktus
Tudományos szocializmus

Dr. Hidvégi László
egyetemi docens
Kémia

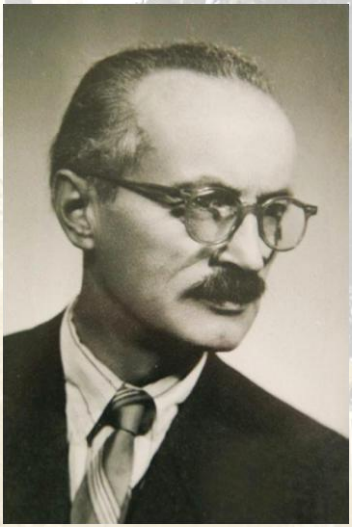

Dr. Jankó József
egyetemi tanár
Mezőgazdasági üzemtan

Dr. Milinkó István
egyetemi docens
Növénykórtan

Papp Ágoston
egyetemi docens
Mezőgazdasági géptan

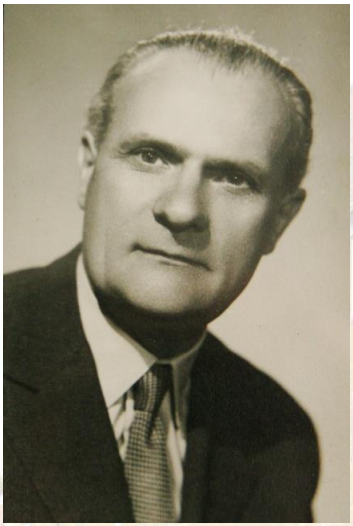

Dr. Sipos Gábor
egyetemi tanár
Földműveléstan

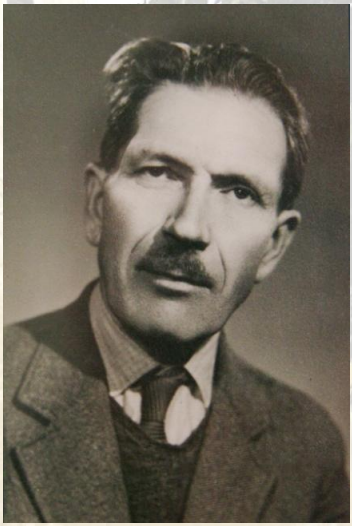

Szabó Gábor
egyetemi docens
Kertészet

Dr. Szajkó László
egyetemi docens
Állattenyésztéstan

V. Nagy Lukács
egyetemi docens
Politikai gazdaságtan

Dr. Török János
egyetemi tanár
Háziállatok anatómiája

Szabad Sándor
testnevelőtanár

Ádám Tibor

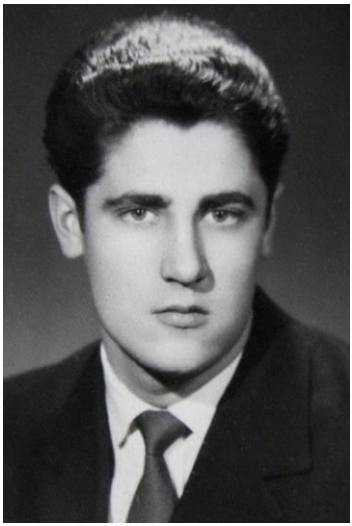

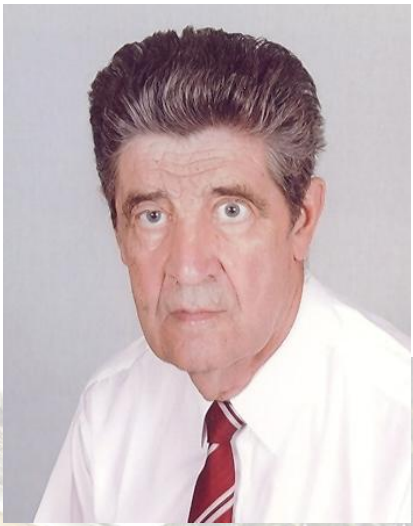

Szilban születtem 1939. szeptember 24-én. Általános iskolai tanulmányaimat szülőfalumban, középiskolai tanulmányaimat a soproni Berzsenyi Dániel Gimnáziumban végeztem. Ezután felvételt nyertem a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolára, ahol 1963-ban okleveles agrármérnökké nyilvánítottak.
1963-tól 1969-ig főagronómusként dolgoztam a pásztori és a rábacsanaki MgTSz-ekben. 1969-től nyugdíjba vonulásomig, mezőgazdasági kárszakértő voltam az AB AEGON-nál.
Nős vagyok, egy lányom, és egy fiú unokám van.
Ma is sok szeretettel, kellemes élményként gondolok az Alma Mater-ben eltöltött évekre. Nagyon sok sport és kulturális évfolyam rendezvényünk volt, amelyeknek aktív résztvevője voltam. Ez az időszak alapozta meg a sporthoz és a kultúrához való vonzódásomat.
Köszönet érte!

Amrein János

Kecskeméten születtem, 1939. február 6-án. Az általános iskolát Helvécián, a középiskolát Kecskeméten, a Katona József Gimnáziumban végeztem. Érettségi után két évet irodában és eladóként dolgoztam. 1959 és 1963 között a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolán végeztem tanulmányaimat, ahol agrármérnöki diplomát kaptam. 1974-ben mezőgazdasági mérnök-tanári oklevelet szereztem Gödöllőn.

A diploma megszerzése után, egy évet, egy mezőgazdasági termelőszövetkezetben tevékenykedtem, főként, mint gyakornok. 1964-től 1989-ig a Bács-Kiskun Megyei Tanács VB Mezőgazdasági, majd Művelődésügyi Osztályán dolgoztam. Csaknem tíz éven keresztül vettem részt a megye szakoktatásának irányításában, a mezőgazdasági, ipari és a kereskedelmi szakmák területén. 1989-től, nyugdíjba vonulásomig, a helyi Kocsis Pál Mezőgazdasági Szakközépiskolában dolgoztam.1984-ben az Oktatási Minisztérium dicsérő oklevelét, 1987-ben, a Minisztertanács „Kiváló Munkáért" kitüntetését kaptam meg.

1973-ban megnősültem, 3 gyermekünk van (két lány és egy fiú). 2008-ban iker fiú unokáink születtek, ami nagy öröm számunkra.

A mosonmagyaróvári négy év egészen más embert faragott belőlem, mint amilyen korábban voltam. Az intézménnyel és az évfolyamtársak többségével olyan kapcsolatom alakult ki, amelyre ma is szívesen emlékszem vissza.

Artner József

1940. szeptember 20-án születtem, Szombathelyen. Nős vagyok, két fiúgyermek édesapja és négy unoka nagyapja.
A Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolán, 1963-ban szereztem agrármérnöki diplomát. Voltam főagronómus, kerületvezető, agrárfőmérnök, külszolgálatos Veracruz (Mexico) államban (mint kukorica termelési-termesztési szakirányító), tangazdasági termelési igazgató, majd ugyan ott vezérigazgató.
Munkám során több kitüntetést is kaptam, de a legnagyobbat mindig a főnökeim, később a beosztottjaim elismerése jelentette.
Az óvári években oktatóimtól kapott szakmai tudást és emberi tartást, öreg fejjel is csak megköszönni tudom!

Balogh György

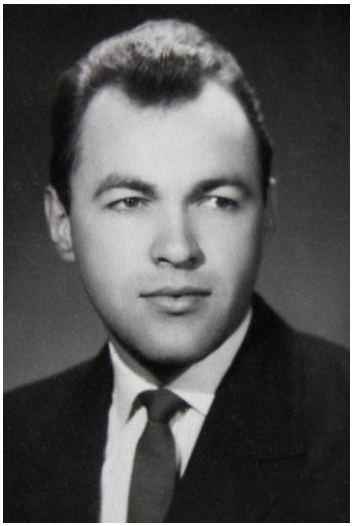

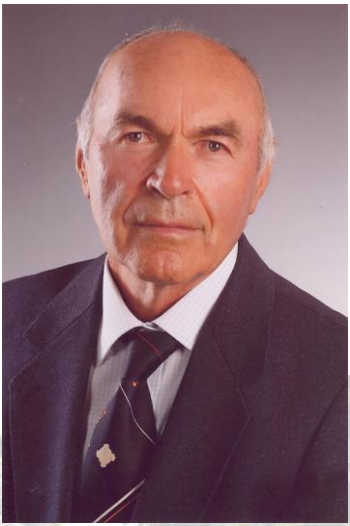

1940. június 15-én születtem, Kalocsán. Az általános iskolát Miskén végeztem, és a kalocsai I. István Gimnáziumban érettségiztem, 1958-ban. Ezután egy évig segédmunkásként dolgoztam a Dunai Vasműben. 1963-ban agrármérnöki, 1971-ben növényvédő, 1979-ben pedig talajerő gazdálkodási szakmérnöki diplomát szereztem.

Az egyetem elvégzése után, 1963-tól, a Solti Állami Gazdaságban először gyakornok, később kerületvezető helyettes lettem, majd 1965-ben, a Bács-Kiskun Megyei Állami Gazdaságok Igazgatóságára kerültem.

1967-1968 között egy évet Kubában töltöttem KISZ küldöttként, majd a Helvéciai Állami Gazdaság személyzeti vezetője lettem. 1970-től 2005-ig, nyugdíjba vonulásomig, a Bács-Kiskun Megyei Növényvédő Állomás körzeti felügyelőjeként dolgoztam.

1968-ban KISZ Aranykoszorús jelvényt, 1972-ben a Haza Szolgálatáért érdemérem bronz fokozatát, 1977-ben és 1985-ben, Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója kitüntetéseket, 2004-ben miniszteri elismerő oklevelet kaptam.

Az egyetemi négy év örök emlék számomra!

Béky László

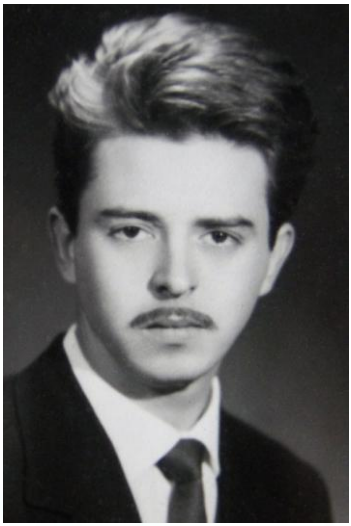

Budapesten születtem, 1939. augusztus 2-án. Érettségi után a budapesti Orvostudományi Egyetemre jelentkeztem, de több alkalommal helyhiány miatt elutasítottak. Így kerültem Mosonmagyaróvárra pótfelvételivel, ahol 1963-ban agrármérnöki diplomát kaptam. Néhány évvel később, 1975-ben, Gödöllőn, szarvasmarha tenyésztési szakmérnök lettem, majd még később, egészségügyi és oktatói munkám jobbítására, a Debreceni Egyetemen mentálhigiénikus bölcsész, a Pécsi Egyetemen andragógus, az ELTE-n pedagógia-pszichológia szakon szereztem oklevelet.
Gyakornoki időmet a Berettyóújfalui Állami Gazdaságban töltöttem, majd az abonyi József Attila MgTSz-ben voltam főállattenyésztő. Ezután a monori Kossuth MgTSz-ben főmezőgazdászként, majd az ócsai Vörös Október MgTSz-ben állattenyésztési ágazatvezetőként dolgoztam. Végül a BOSCOOP Agáripari Rt-ben lettem osztályvezető.
Az 1980-as évek második felétől egyre jobban bekapcsolódtam a természetgyógyászatba, és a Magyar Természetgyógyászok és Életreformerek Egyesületében dolgoztam, vezetőségi tagként. 1991-ben megalapítottam az AURA Természetgyógyászati Gyógyító és Oktató Központot, melynek mai napig igazgatója vagyok.
Tagja vagyok a Magyar Újságírók Szövetségének. Média munkát két évtizede végzek több száz kisebb-nagyobb cikkem jelent meg. Évekig a Magyar Rádió egészségügyi adásainak voltam állandó szakértője, most ugyanezt a Lánchíd Rádióban végzem szerkesztő műsorvezetőként.
1964-ben megnősültem, két lányunk és négy unokánk van. Boldog férj, apa és nagyapaként, még sokáig szeretnék szolgálni.

Dr. Béres Imre

1939. december 2-án születtem, Felsőzsitfán.
A Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolán 1963-ban kaptam meg a mezőgazdasági mérnöki, majd 1966-ban, Budapesten, a mezőgazdasági mérnöktanári, 1971-ben, Keszthelyen, mezőgazdasági szakmérnök diplomámat. 1974-ben védtem meg egyetemi doktori disszertációmat, 1982-ben lettem a mezőgazdasági tudományok kandidátusa, majd 1995-ben habilitált doktori címet, 1997-ben, az MTA mezőgazdasági tudomány doktora fokozatát szereztem meg.
1963 és 1968 között a Sávolyi MgTSz-ben agronómus, majd főagronómus, 1968 és 1969 között Marcaliban, a Járási Tanácsban, szakfelügyelő voltam.
1969-ben Keszthelyre, a Felsőfokú Növényvédelmi Technikumba kerültem, amely egyesült az Agrártudományi Egyetemmel. Itt kezdetben tanársegéd, később egyetemi adjunktus, egyetemi docens és egyetemi tanári munkakörökben dolgoztam. 2007-ben, Professor Emeritusként vonultam nyugdíjba.
1975-ben rektori dicséretet, 1976-ban, a Földművelési Minisztérium főosztályvezetői dicséretét és Életfa emlékérmet kaptam. 2000-2003 között Széchenyi Professzori Ösztöndíjban részesültem.
Tudományos tevékenységem a gyomnövények biológiájának és ökológiájának, valamint a kultúrnövények integrált gyomszabályozásának kutatására terjedt ki.
Irodalmi munkásságomat 92 magyar nyelvű és 41 idegen nyelvű cikk jelenti, valamint számos magyar és idegen nyelvű előadás, könyv és jegyzet.
1964-ben megnősültem, feleségem Domók Magdolna. Két leánygyermekünk született.

Bóka Attila

1941. szeptember 10-én születtem, Csornán, pedagógus családba. Középiskolai tanulmányaimat 1959-ben fejeztem be a csornai Hunyadi János Gimnáziumban, majd 1963-ban agrármérnök diplomát kaptam, Mosonmagyaróváron.

1963 és 1964 között Csornán és Ivánban, a helyi szövetkezetekben, gyakornokként és növénytermesztő agronómusként tevékenykedtem. 1965-től 1987-ig az Állami Biztosító mezőgazdasági kárszakértője voltam, ahol tanulmányt készítettem a folyamatosan termő kertészeti növények (uborka, paprika, paradicsom) jégkárrendezésének elősegítésére. 1987-től 1990-ig, a Hungária Biztosító Mezőgazdasági Üzletágának vezetője voltam. Ezt követően, 1990-ben, kerültem a Colonia Biztosító Megyei Igazgatóságára, ahol két évet dolgoztam. 1992-től 2003-ig, nyugdíjba vonulásomig, az Argosz Biztosító Területi igazgatója voltam Győr, Komárom, Vas, Zala és Veszprém megyékben. Itt, a munkatársak kis- és nagycsoportos üzleti és szakmai oktatása is napi tevékenységem része volt.

Több szakmai elismerést kaptam a helyi biztosító társaságoktól, továbbá 2008-ban országos szinten, az év legjobb vagyonbiztosítási értékesítője címet szereztem.

Az agrármérnöki diploma megszerzése után megnősültem, feleségem, Sótonyi Mária, agrármérnök-tanár. Házasságunkból két lányunk született. Két fiú és egy lányunokánk van. Hobbink az utazás és a színház, örömmel foglalkozunk az unokákkal, a pulikutyánkkal, továbbá szívesen ápoljuk a kertünket és a parkunkat.

50 év után úgy gondolok vissza Egyetemünkre, hogy az valóban „Tápláló Anya" volt.

Bokor László

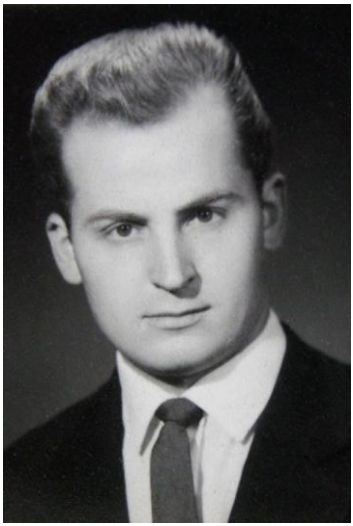

Zsebeháza községben születtem, 1941. július 5-én.
1963-ban agrármérnöki, 1982-ben, mezőgazdasági vállalatgazdasági szakmérnöki diplomát szereztem.
Az Agrártudományi Főiskola elvégzése után, 1964-től 1972-ig, a bogyoszlói Békéért Mezőgazdasági Szövetkezetben dolgoztam főagronómusként, majd 1972-től a szili Győzelem MgTSz-ben, illetve annak jogutódjában, a „HIDRANS" Kft-ben, mint termelésvezető, egészen 2004-ig.
1967-ben egy évet Kubában töltöttem. A különböző szakmai és munkahelyi elismerések mellett, megkaptam a Munka Érdemrend bronz fokozatát.
1969-ben nősültem meg, három gyermekünk született, négy unokánk van.
Nagyon szívesen és hálásan gondolok vissza a diákévekre, tanáraimra, akiknek emberi és szakmai ismerete, magatartása jó alapot biztosított az életben is.

Dr. Busa Géza

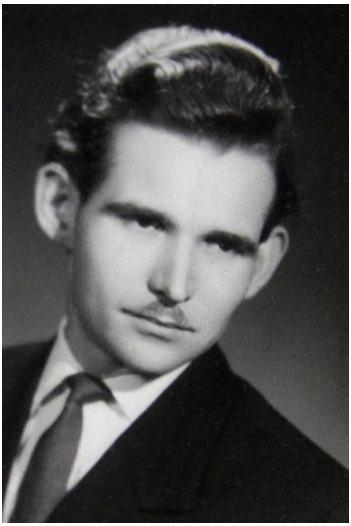

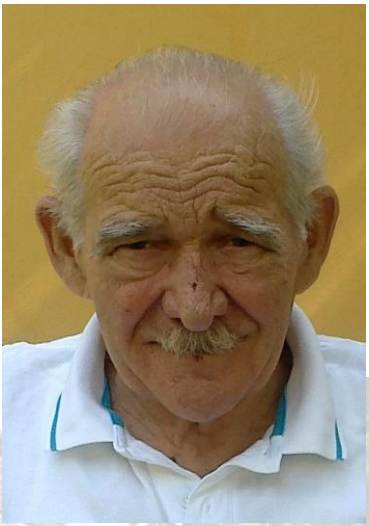

1940. április 22-én születettem, az Alföldön, Csanyteleken. A Csongrádi Batsányi János Gimnáziumban érettségiztem, majd felvételt nyertem a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolára, ahol kitűnő eredménnyel végeztem, 1963-ban. 1977-ben, Keszthelyen, rendszer-szakmérnök diplomát, 1985-ben doktori címet, majd 1992-ben mezőgazdasági szaktanácsadó szakmérnöki diplomát szereztem.

A diploma megszerzése után, a Mecséri MgTSz-ben gyakornok, majd 24 évesen, elnök lettem. A tsz egyesítés után, 1974 és 1991 között, a Lébényi MgTSz-ben, elnökhelyettesként dolgoztam.

Kutatói munkásságom során „A karbamidos permetező trágyázás hatása a silókukorica termésének mennyiségére és minőségére" témában, 1963-ban, a „Hansági gyepre és melléktermékre alapozott szarvasmarha tartás kialakítása a lébénymiklósi Lenin Mezőgazdasági Termelőszövetkezetben" témában, 1984-ben írtam tanulmányokat.

Lébénymiklós nagyközségben, a Mezőgazdasági Múzeum létrehozásában és üzemeltetésében tevékenyen részt vettem.

Több elismerésben részesültem: 1980-ban „Kiváló Dolgozó", 1981-ben Honvédelmi Érdemérem, 1982-ben Szocialista Kultúráért kitüntetést, a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztériumtól pedig Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetést kaptam.

A mosonmagyaróvári diákévek szép és hasznos emlékek az életemben. Főiskolásként ismertem meg feleségemet, és legnagyobb örömünkre, szép családot alapítottunk. Három gyermekünk született.

Dukai Ferenc

1940. július 25-én születtem, Kapuváron.
Agrár-szakmai karrierem egy sikertelen felvételi vizsgával kezdődött, amellyel a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetemen próbálkoztam. Ezután kerültem az előfelvételit hirdető Mosonmagyaróvári Főiskolára.
A diploma megszerzése után (1963), gyakornoki időmet, a Répcelaki MgTSz-ben töltöttem el. Ezután a sárvári Járási Tanácshoz kerültem, és négy évet dolgoztam a közigazgatásban szakfelügyelőként. Ekkor foglalkozást váltottam, és a továbbiakban a biztosítási szakmában tevékenykedtem. Az Állami Biztosítónál mezőgazdasági kárszakértőként kezdtem dolgozni, 1971-ben osztályvezető lettem, majd igazgatóhelyettesként dolgoztam a Vas Megyei Igazgatóságon, szervezési és pénzügyi tervezés területen.
1990-ben, a hazánkban hálózati szervezetet kialakító, német tulajdonú Colonia Biztosító Rt-hez kerültem, először területi-, majd régió-igazgató beosztásban. Előbb a Nyugat-Dunántúli, majd a Dél-Dunántúli régiót vezettem 1998-ig, nyugdíjba vonulásomig.
Azóta kedvteléseimnek hódolok, saját gyümölcsösemben tevékenykedem, és termelek sokféle gyümölcsöt, szigorúan családi felhasználásra.
Az Alma Materről csak felsőfokon tudok beszélni, hiszen az nyitotta ki számomra a világot. Hálás vagyok, hogy annyi okos ember társaságában lehettem.

Epergyes György

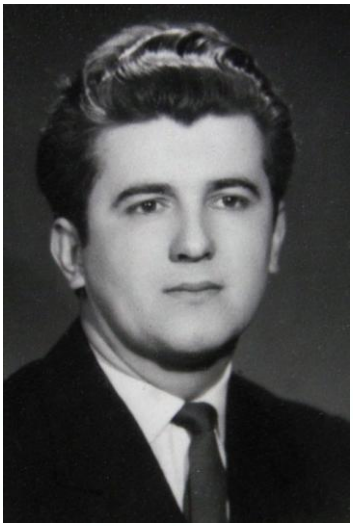

1939. január 2-án születtem, Csóton, pedagógus családban. Általános iskolámat szülőfalumban, középiskolámat Pápán, a Petőfi Sándor Gimnáziumban végeztem. 1959-ben, tangazdasági előgyakorlat után felvételiztem a Mosonmagyaróvári Főiskolára, ahol 1963-ban agrármérnöki diplomát szereztem. 1977-ben, a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen a mezőgazdasági pénzügyi szakmérnöki képesítést is megszereztem.

A főiskola után a sárvári Kossuth MgTSz-be kerültem mezőgazdasági mérnöki gyakorlatra. 1964. május 7-től a Pápai Járási Hivatal Mezőgazdasági Osztályán dolgoztam, kezdetben állattenyésztőként, majd közgazdászként.

1976. szeptemberében, a Veszprém Megyei Tanács Dobai Szocioterápiás Intézetében gazdasági igazgató lettem, mely beosztást 2006. évi nyugdíjazásomig töltöttem be. 1991-92-ben Gyakorló Kórház Menedzser Képző tanfolyamot végeztem Budapesten.

50 év után úgy gondolok vissza egyetemünkre, hogy az valóban „Tápláló Anya" volt.

A neve is szívünkhöz nőtt, mert így kezdődött: „mosonmagyaróvári". Jó visszagondolni olyan nagy tudású tanárainkra, mint Sipos Gábor, Török János, Szajkó László, Hidvégi László, Tóth Zoltán, Schmidt János és társaik. De az Alma Mater jelenti azt is, hogy a fiatalságom legszebb éveit töltöttem itt.

Erdős Ferenc

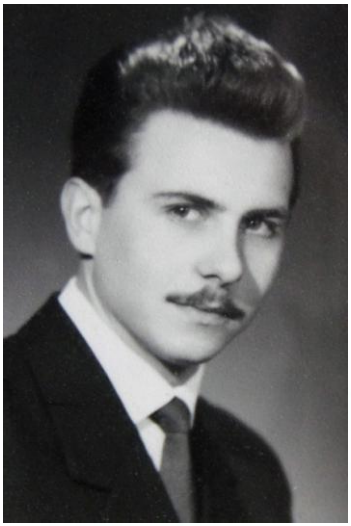

Rajka községben születtem, 1941. július 9-én. Ezután Sopronba költözött a család, itt végeztem középiskolai tanulmányaimat a Berzsenyi Dániel Gimnáziumban. 1959-ben érettségiztem, majd 1963-ban, Mosonmagyaróváron, agrármérnökként diplomáztam.
1971-ben, a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Mezőgazdaságtudományi Karán, növényvédelmi szakmérnöki képesítést szereztem.
Egész életemben az „állami gazdaságok nagy családjában" dolgoztam. 1964-ben, a sopronhorpácsi Cukorrépa Nemesítési Kutató Intézetben vetőmagtermesztő agronómusként kezdtem pályafutásomat. Később Nagycenken üzemegység vezető, majd Fertődön, az állami gazdaságban főállattenyésztő, 1973-ban pedig termelési igazgatóhelyettes lettem.
Ez után előbb a Mezőgazdasági Minisztériumban területi főmérnök, majd utána, 1983 és 1986 között, Algériában, mezőgazdasági szaktanácsadó voltam.
Magyarországra visszatérve a Rábamenti Állami Gazdaság igazgatójaként, majd 1993-tól, a Rábamenti Takarmány és Hústermelő Részvénytársaság elnök-vezérigazgatójaként dolgoztam 2006-ig.
Munkám során több elismerést kaptam: a Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója, az Állami Gazdaságok Kiváló Dolgozója.
1964-ben nősültem meg, két gyermekünk született.
Az Alma Mater falai között oktató tanáraink olyan szakmai szeretetet és megszállottságot plántáltak belénk, ami indíttatást adott számomra ahhoz, hogy városi gyerekként, egész szakmai életemet a gyakorlatban töltsem.

Giba László

1940. április 20-án születtem, Cegléden. Szülővárosomban, a Kossuth Lajos Gimnáziumban érettségiztem, majd Mosonmagyaróvárra kerültem az Agrártudományi Főiskolára, ahol 1963-ban kaptam diplomát.
Aktív éveimet végig a szakmában töltöttem. Kezdetben, állami gazdaságban telepvezető-ként, majd a ceglédi Járási Tanácson, főállattenyésztőként dolgoztam. Később a ceglédberceli Egyetértés MgTSz elnöke lettem. Voltam a Ceglédi Tejipari Vállalat üzemvezetője, majd a ceglédi Kossuth MgTSz elnöke, innen mentem nyugdíjba.
A Pest Megyei TESZÖV megválasztott elnökének.
Több elismerésben is részesültem: a Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója, Miniszteri Kitüntetés, TOT kitüntetés.
1964-ben nősültem, házasságunkból három fiú született. Feleségem 2010-ben halt meg.

Gózon Eszter (Sandly Károlyné)

1941. augusztus 06-án születtem, Szombathelyen. 1959-ben, Csermajorban, tejipari technikusi oklevelet szereztem. Ezután kezdtem meg tanulmányaimat Mosonmagyar-óváron, ahol 1963-ban, agrármérnök oklevelet kaptam. 1966-ban, a Mezőgazdasági Mérnöktovábbképző Intézet nappali tagozatán, agrár-mérnöktanár képesítést szereztem.

1963 és 1965 között, a Sopronhorpácsi illetve a Kátai Állami Gazdaságban dolgoztam gyakornokként, majd központi agronómusként.

Két tanévet a Pest megyei Mg. Szakmunkásképző Intézet különböző tagozatain, majd férjem munkahely változása miatt, ezután nyugdíjazásomig, a dunavarsányi, majd az ürömi általános iskolában tanítottam.

Az Óvári Akadémián tanult édesapám, férjem édesapjának unokatestvére, Dr. Schandl József professzor pedig itt tanított, így családi kötődésem miatt is, a legnagyobb hálával gondolok kedves „Alma Materünkre".

Dr. Gundel János

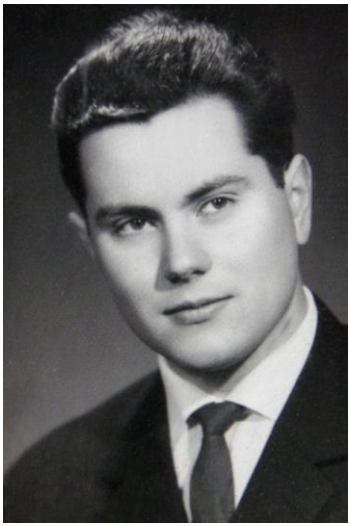

Egy, a vendéglátásban dolgozó családba, 1941. október 1-jén, Budapesten születtem. Itt végeztem általános- és gimnáziumi tanulmányaimat. 1959-ben nyertem felvételt az óvári Mezőgazdasági Akadémiára, ahol 1963-ban szereztem agrármérnöki oklevelet. Kecskeméten, a Duna-Tiszaközi Mezőgazdasági Kutatóintézetben voltam gyakornok, majd 1966-tól az Országos Takarmányminősítő és Ellenőrző Felügyelőségen előbb ellenőr, majd fejlesztőmérnök lettem. Egy átszervezés miatt kerültem az Állattenyésztési Kutatóintézetbe, ahol kutatóként, különböző vezető beosztásokban, 40 évet töltöttem a takarmányozással általában, de különösen a sertéstakarmányozással, a takarmányvizsgálatokkal és a keveréktakarmány gyártással foglalkozva. Egyidejűleg különböző agrár-felsőoktatási intézményekben voltam meghívott, illetve Debrecenben, több mint 10 évig rendszeres előadó. Mintegy húsz éve foglalkozom a humán táplálkozás tudományos és gasztronómiai kérdéseivel is.

1991-ben, az MTA TMB-től megkaptam a mezőgazdaság tudomány kandidátusa tudományos fokozatot, majd ennek alapján az egyetemi doktori címet a Mosonmagyaróvári Karon. 1996-ban habilitáltam, ugyancsak Óváron. Debrecenben egyetemi magántanár és Dr.h.c. címet kaptam. Munkásságomért több kitüntetést is kaptam, köztük MTA díjat, Tangl Ferenc Díjat.

15 könyvnek és több mint 350 cikknek szerzője vagy társszerzője vagyok. Pályámat, mint főiskolai tanár, ez év nyarán, a Budapesti Gazdasági Főiskola Vendéglátás Intézeti Tanszékének a vezetőjeként, éppen 50 év munkaviszony után zártam le, de szeptembertől, mint Professor Emeritus fogok továbbra is előadásokat tartani.

Hancsók Zoltán Dezső

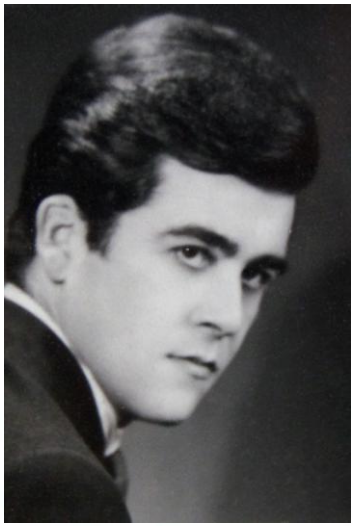

Budapesten születtem, 1941. május 31-én. 1963-ban Mosonmagyaróváron, az Agrártudományi Főiskolán szereztem agrármérnök oklevelet, majd néhány év múlva, Gödöllőn, mezőgazdasági szakmérnök képesítést. Gyakornoki éveimet a Herceghalmi Kísérleti Gazdaságban töltöttem, majd 1965 januárjától a Bábolnai Állami Gazdasághoz kerültem, ahol előbb, mint gyakornok, majd telepvezető és szaktanácsadó dolgoztam.

1972-ben a Baromfi Feldolgozó Vállalatok Trösztjében termeltetési előadó munkakörbe kerültem. 1981-től, Hernádon, a „Március 15." MgTSz-ben kereskedelmi vezető voltam.

1983-tól 1995-ig a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztériumban, majd az Ipari, Kereskedelmi és Idegenforgalmi Minisztériumban, mint főelőadó és főmunkatárs dolgoztam. 1989-ben megkaptam a Törzsgárda tagság bronz fokozatát. 1996-ban visszakerültem Bábolnára, a Bábolna Rt-hez, koordinációs vezetői beosztásba.

Kutatói munkásságom fő témái:

- máj-lúd előállítás, fajtakeresztezés, téli napos liba előállítása valamint a világítási program megszervezése és beállítása,

- Essor gyöngytyúk ketreces tartása és mesterséges termékenyítésének a bevezetése,

- lúd és kacsatömés hízott máj előállítására.

A főiskolai évek életem legszebb, legcsodálatosabb és legmeghatározóbb évei voltak! Ez igaz mind a tudomány, mind a kultúra, mind a barátság és életvitel szempontjából.

Boldog és büszke vagyok, hogy veletek és köztetek lehettem!

Dr. Harangozó Károly

Budapesten születtem, 1940. október 19-én. Általános iskolai tanulmányaimat Kispesten, középiskolai tanulmányaimat a IX. kerületi Fáy András Gimnáziumban végeztem.
1963-ban, Mosonmagyaróváron, agrármérnök diplomát szereztem. Doktori disszertációmat 1974-ben védtem meg. 1983-ban az Oxford Brookes University vállalati menedzserképző tanfolyamát végeztem el.
A diploma megszerzése után, két évig, az Izsáki Állami Gazdaságban dolgoztam, mint állattenyésztési telepvezető. 1965-től 1974-ig, az Észak-Magyarországi Növénytermesztési és Talajvédelmi Kutató Intézet (Kompolt) intézeti mérnökeként a lucerna vetőmag termesztési technológiájának továbbfejlesztése volt a feladatom, és többek között kidolgoztam a zártrendszerű lucernatermesztés agrotechnikáját.
1974-től 1985-ig, a Besenyszögi Lucernatermelési Rendszer vezetője, majd az Agrocoop Állattenyésztési és Takarmánytermelési Rendszer igazgatóhelyettese voltam.
1985-ben Szolnokra kerültem, ahol a Vetőmag Termeltető Vállalat igazgatójaként tevékenykedtem 1994-ig. Ezután az AGROGRAIN Rt. területi munkatársa voltam 2006-ig.
Oktatói munkásságom során a termelési rendszerekhez csatlakozott gazdaságok szakemberei részére szerveztem és tartottam szakmai továbbképzéseket.
1964-ben nősültem meg, feleségem - Bujdosó Adrienn - szintén az óvári hallgató volt. Két fiunk és három unokánk van.
Jó volt óvári gazdásznak lenni. Az a családias légkör, ami bennünket körülölelt, mind az Akadémián, mind a városban, a mai napig melegséggel tölt el.

Huszti Mihály

1941. február 28-án születtem, Szatmárnémetiben. A határ lezárása előtt Győrtelekre költöztünk. Itt végeztem általános iskolai tanulmányaimat.
Középiskolai éveimben Mezőgazdasági Technikumba jártam, innen jutottam el Mosonmagyaróvárra, ahol a Főiskolán, 1963-ban, agármérnöki diplomát szereztem.
A szakmában 28 évet dolgoztam. 1963-tól, 13 évig, a Mátészalkai MgTSz-ben, 1977-től, kilenc évig, a jászai Alkotmány TSz-ben, majd 1985-től 1990-ig, az Ökörítófülpösi MgTSz-ben dolgoztam, mint főállattenyésztő.
A rendszerváltás után kiskereskedő vállalkozó voltam, nyugdíjazásomig.
Falusi gyerek létemre jól éreztem magam Óváron. Jól felkészült tanáraink voltak, akiktől megtanultuk a szakma alapjait, és szépségeit.

Jákói Lajos

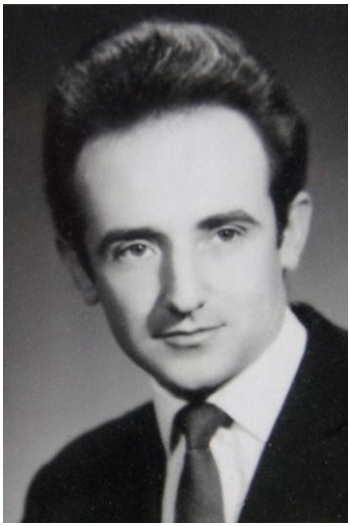

1939. szeptember 23-án született Paloznakon.

Rövid életrajz sajnos nem érkezett Tőle.

Juhász László

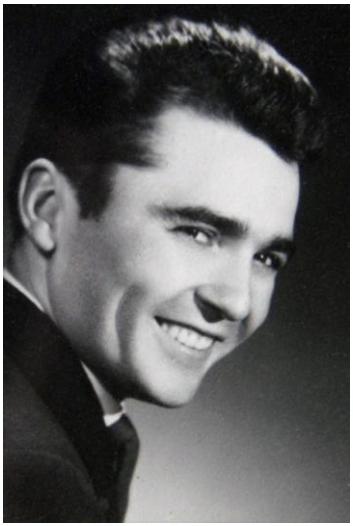

Endrődön születettem, 1940. október 27-én. 1963-ban végeztem Mosonmagyaróváron, az Agrártudományi Főiskolán.

A diploma megszerzése után, a Sarródi MgTSz-ben kaptam gyakornoki állást, ahol a herceg Eszterházy uradalom maradványain tanultam rendet és fegyelmet. Később Budapestre kerültem egy talajtani laboratóriumba. Megpályáztam a bábolnai talajlabor vezetését, majd kineveztek a Bábolnai Állami Gazdaság főagronómusának. Részt vettem a CPS megalapításában, majd 1970-től, a Bajai Kukoricatermesztési Rendszer egyik megtervezője és vezetője lettem. A változások szele engem is utolért, ma egy faiskolai árudát vezetek, kertépítéssel is intenzíven foglalkozunk.

A főiskolai évek alatt rendkívül sok élményben volt részem a kötelező tanulmányokon kívül is. Mindig vonzódtam a színház iránt, ezért megalakítottam az Óvári Irodalmi Színpadot, ahol érdekes műveket adtunk elő. Többek között Villon verseiből írtam egy egyfelvonásost, majd egy kabarét adtunk elő nagy sikerrel.

Időközben megnősültem és ma is boldog házasságban élek.

A főiskola elvégzése közben úgy gondoskodtam eltartásomról, hogy szerveztem egy vagonkirakó brigádot. Nem volt könnyű. Mégis úgy emlékszem vissza az óvári évekre, mint életem legszebb éveire.

Kalmár József

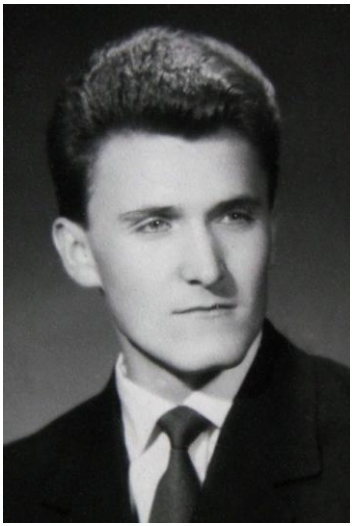

A Zala megyei Nemesrádó községben születtem, 1941. július 16-án. A győri Bencés Gimnáziumban érettségiztem. Mivel tanárképzésre nem vettek fel, pótfelvételt nyertem Mosonmagyaróvárra, ahol 1963-ban diplomáztam. 1973-ban, a termelőszövetkezeti főállattenyésztők továbbképző tanfolyamán, Mosonmagyaróváron, 1979-ben, Sinatelepen szarvasmarha ágazat vezetői továbbképző tanfolyam vettem részt. 1983-ban elvégeztem a politikai gazdaságtan 3 éves szakosított tagozatát.

A Baki Állami Gazdaságban voltam ösztöndíjas, ezért itt kezdtem a gyakorlatot. Feleségem családja kuláklistára került, emiatt duplán meg kellett dolgoznom, hogy érvényesülni tudjak. Gyakran kényszerültem munkahelyet változtatni annak ellenére, hogy eredményes munkát végeztem.

Munkahelyek, beosztások: Baki Állami Gazdaság, gyakornok, kerületi állattenyésztő; Zalaszentmihályi MgTSz, főállattenyésztő; Zalahásházgyi MgTSz, főállattenyésztő; Bagodi MgTSz, főállattenyésztő; Zalaegerszegi Állami Gazdaság, telepvezető; Zalalövői MgTSz, főállattenyésztő; Zala Megyei Zöldért Zalaegerszegi Kirendeltsége, áruforgalmi vezető; majd kényszervállalkozó. 1974-ben a Kehidai Szakmunkásképző kihelyezett tagozatán oktattam.

1974-ben Miniszteri Dicséretben részesültem.

1966-ban házasodtam meg, három gyermekünk született.

Az Alma Materről vegyes érzelmek ébrednek bennem. Jó volt, sőt szerettem Óváron lenni. Zalai dombsági ember az óvári szélben. Jó évfolyamtársaim, még jobb, megértőbb csoport- és szobatársaim voltak. Jó szívvel emlékszem vissza sok kedves tanáromra.

Kalmár Sándor

1941. augusztus 19-én születtem, Kiskunfélegyházán. A város környéki tanyavilágban nőttem fel, a mezőgazdasághoz való kötődésem ebből fakad. Általános iskolába Bugacon jártam, majd a Ságvári Endre Gimnáziumban, Szegeden érettségiztem. 1959-1963 között a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolán tanultam és agrármérnökként, 1967-1969 között pedig, a Gödöllői Agrártudományi Egyetemre járva, mezőgazdasági szakmérnökként végeztem.

Egyéb képzések: Magyar Gazdasági Kamara: Kamarai manager iskola, 1993; Netherlands Managment Consultancy (Hollandia), 1993; Tandini Intézet, európai felkészítés (az Olasz Külügyminisztérium támogatásával Olaszországban), 1997; FVM VKSZI Szaktanácsadói hálózat évenkénti kötelező képzései, 2002-től; a termelők felkészítése az EU csatlakozásra multiplikátor képesítéssel, oktatói képzés, 2003.

1963-tól 1981-ig az Újhajnal MgTSz-ben főállattenyésztő, majd főagronómus voltam. 1981-től a Bácskai és Dunamelléki Termelőszövetkezetek Területi Szövetsége áruforgalmi főmunkatársaként, majd az átalakulás után, titkárhelyetteseként dolgoztam. Multiplikátorként részt vettem a termelők felkészítésében az EU csatlakozásra. Nyugdíjazásom után is, mind a mai napig, FVM VKSZI szaktanácsadó vagyok.

Munkám elismeréseként előbb MOSZ emlékplakettet, majd 45 éves munkám elismeréseként, Köztársasági Ezüst Érdemkeresztet kaptam.

Nős vagyok, három gyermekem és két unokám van.

Először féltem tőle, de megszerettem és szívesen emlékszem a Mosonmagyaróváron töltött időre. Sokat tanultam.

Dr. Kató János

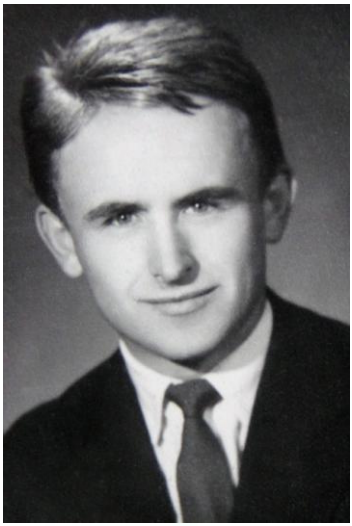

1941. szeptember 10-én születtem, Csanytelek községben. Középiskolai tanulmányaimat Csongrádon végeztem, majd Mosonmagyaróváron diplomáztam az Agrártudományi Főiskolán, 1963-ban. A Keszthelyi Agrártudományi Egyetemen, 1983-ban, sikeresen védtem meg doktori értekezésemet.

Pályafutásom alatt mindössze két munkahelyem volt, mindkettő a cukoriparban. 1964-től 1993-ig a Mezőhegyesi Cukorgyárban, mint termeltetési igazgató, majd 1994-től 2004-ig, nyugdíjazásomig, az EASTERN SUGAR Kabai Cukorgyár Rt-ben, termeltetési szaktanácsadóként dolgoztam.

2004-ben mentem nyugdíjba, azóta az általam alapított MEZŐTRUCKS Kft. tulajdonosaként, mezőgazdasági szolgáltatással foglalkozom. Szakmai munkám, emberi magatartásom elismeréseként, a cukoriparban, több alkalommal részesültem Kiváló Dolgozó, valamint miniszteri kitüntetésben.

1967-ben házasodtam, egy fiúgyermekünk született.

A mai napig jó érzéssel gondolok az Alma Materre, örülök, hogy ezt a felsőfokú intézményt választottam, ahol olyan szakmai képzésben részesültem, mellyel sikereket tudtam elérni a mindenkori munkafeladatok végzésében.

Kéring Miklós

1940. november 19-én születtem, Nyúl községben. Általános iskolámat itt végeztem, majd a fertődi Kertészeti Technikum diákja voltam, ahol zöldség és dísznövénytermesztő technikusi oklevelet kaptam. 1963-ban agrármérnöki oklevelet szereztem a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolán.

1963 és 1965 között az Agárdi Állami Gazdaságban dolgoztam, előbb gyakornokként, majd később csoportvezetőként. 1965-tól 1971-ig az Országos Vetőmag Felügyelőség előadója, majd főelőadója lettem. 1971-ben visszamentem az Agárdi Mezőgazdasági Kombinátba növénytermesztési ágazatvezetőnek. 1978-ban áthelyeztek a Sinatelepi Állami Gazdasághoz, ahol előbb igazgató helyettes, majd 1982-től igazgató voltam. 1995-ben nyugdíjba vonultam, és két volt kollégámmal együtt, alapítottam egy Kft. típusú mezőgazdasági társaságot, ami még jelenleg is működik, növénytermesztéssel foglalkozunk. A Kft-ben ügyvezetői pozíciót töltök be.

Munkám során többször kaptam Kiváló Dolgozó elismerést.

Kutató munkásságom során a hibridkukorica osztályozottságának kihatását vizsgáltam a kukorica terméseredményére.

Nős vagyok, egy lánygyermekem van.

Mindig örömmel gondolok az Óváron eltöltött időre. Különösen az első évekę emlékszem örömmel, hisz végül akkor léptünk be a nagykorúság világába. Nem felejtem el azokat a barátaimat, akik segítettek, biztattak, ha valami gyengébben ment. Nem tudom elfelejteni tanárainkat, akik igyekeztek a fejünkbe táplálni azt a sok tudást, ami az élethez kell. Soha nem tudom őket elfelejteni, hisz valahol általuk lettünk azok, akik most vagyunk.

Kovacsics József

Zsebeházán születtem, 1939. szeptember 24-én. Kemenesszentmártonban nőttem fel, négygyermekes középparaszt családban. A Fertődi Mezőgazdasági Technikum után, a Mosonmagyaróvári Főiskolán végeztem, 1963-ban. Ezután a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen növényvédelmi szakmérnök lettem (1965-1967). Részt vettem a Dr. Ujvári Miklós akadémikus által vezetett gyomismereti tanfolyamon (1968-1969). Szombathelyen, Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetemen, politikai gazdaságtant hallgattam (1977-1979).
Első munkahelyem a Celldömölki Járási Hivatal volt. 1967-68-ban a pápóci Szabad Föld MgTSz főmezőgazdásza voltam, 1968-tól 1973-ig, a Vas Megyei Növényvédő Állomáson dolgoztam. 1973-tól, 1992 októberéig, a Vas megyei Termelőszövetkezetek Területi Szövetségében tevékenykedtem.
Utolsó munkahelyem a sárvári SÁGA FOODS Baromfiipari Rt-ben volt.
Munkám mellett kutatói és oktatói tevékenységet is folytattam: Feldolgoztam Vas megye szántóföldi növénytermesztésének alakulását az 1930-as évektől az 1980-as évek végéig. Cikket írtam a „Magyar Mezőgazdaság" szakfolyóiratban a talajok termőképességének alakulásáról. A TIT szervezésében növénytermesztési, növényvédelmi témakörökben tartottam előadásokat. Szaktanfolyamokat szerveztem.
1977-1993 között, többszöri újraválasztással, a Magyar Agrártudományi Egyesület Vas Megyei Szervezetének Növénytermesztési Szakosztálya titkáraként tevékenykedem.
Munkámat többször is Kiváló Dolgozó kitüntetéssel és pénzjutalmakkal ismerték el.
1967-ben megnősültem, Egy leányunk van, családjukban két kis unokánk nevelkedik.

Dr. Kovács Sándor

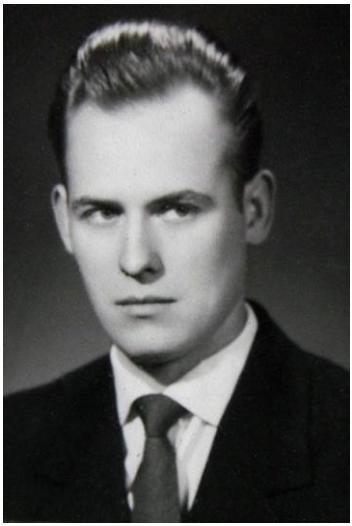

1939. november 19-én születtem, Sopronban. Általános és középiskolámat is itt végeztem. Érettségi után előgyakorlatos voltam Mosonmagyaróváron, az Április 4. Állami Gazdaságban. Agrármérnökként diplomáztam 1963-ban, a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolán, majd vállalatgazdálkodási szakmérnök lettem (Agrártudományi Egyetem Keszthely, Mosonmagyaróvári Kar). Ezután az egyetemi doktori címet is ezen a Karon szereztem meg.

Öt év kivételével (1965-1970), életem Sopronhoz kötődik, nem számolva az egyetemi éveket. Először a Soproni Állami Gazdaságban sertéstelep vezetőként dolgoztam, majd a Kompolti Kutatóintézet tudományos munkatársa lettem, ahol talajvédelmi kísérletekkel foglalkoztam. Ezután újra a Soproni Állami Gazdaságba kerültem, először állattenyésztési ágazatvezető, majd üzemgazdasági osztályvezető, végül közgazdasági igazgatóhelyettes munkakörökben.

Az Állami Gazdaság megszűnése után, az Agro-Profit MÜSZI Kft-ben, mint szaktanácsadó dolgoztam nyugdíjazásomig.

1963-ban megnősültem, házasságunkban két gyermek született. Három unokánk van.

Nagyon sok gondolat, emlék idéződik fel bennem. A fiatalságon túlmenően elsősorban az idézőjelbe tett „akadémia" és az a családias hangulat, közösség, együvé tartozás, ami kialakult mind az évfolyamon belül, mind az alsó és felső évfolyamos hallgatók, de nem utolsó sorban a tanárok és diákok között. Nekem különösen kedves az „Alma Mater", mert kosárlabda sportpályafutásom több mint felét az egyetem színeiben töltöttem. Szakmai fejlődésem és továbbképzésem is szorosan kapcsolódik az egyetemhez és Mosonmagyaróvárhoz. Így összességében nagyon kellemes emlékeket őrzök az ott töltött évekről.

Dr. Kóródi László

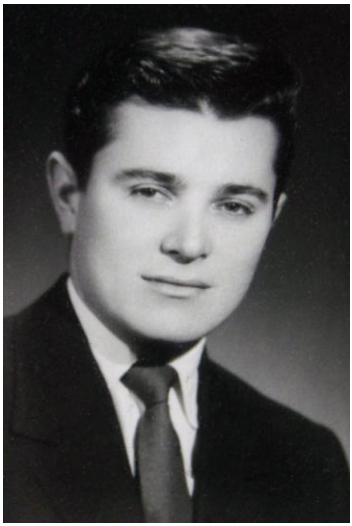

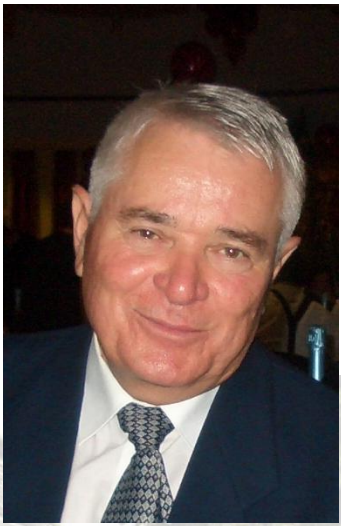

1941. június 17-én születtem, Péren. Győrben, a Révai Miklós Gimnáziumban érettségiztem, majd utána felvételt nyertem a Mosonmagyaróvári Akadémiára, ahol agrármérnök oklevelet kaptam. Munka mellett szakmérnöki diplomát is szereztem a Gödöllői Egyetemen, 1969-ben, majd doktori értekezésemet, 1976-ban, Mosonmagyaróváron védtem meg.

A diploma megszerzése után a Farádi Mezőgazdasági Termelőszövetkezetben kezdtem el dolgozni. 1977-től, 16 éven keresztül, a Bősárkányi MgTSz elnöke voltam. 1993-tól 2001-ig, nyugdíjazásomig, újra a farádi termelőszövetkezetben dolgoztam, mint állattenyésztő mérnök, és a baromfi ágazatért feleltem.

Oktatói munkásságom során tartottam néhány előadás a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolán (Rét- legelő témakörben).

Munkám elismeréseként megkaptam a Kiváló Termelőszövetkezeti Dolgozó, többször a „Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója", valamint az Elnöki Tanács Munka Érdemrend (ezüst fokozat) kitüntetéseket.1966-ban megnősültem, két lányunk született. A munka mellett maradt szabadidőmet a családommal töltöttem, kertünkben mindig akadt munka, amiből minden családtag kivette részét. Nyugdíjas napjaimat az unokákkal való játék, a kert és udvar szépítés-gondozás, rejtvényfejtés és tévézés (sport) gazdagítják.

Mosonmagyaróváron, a Mezőgazdasági Akadémián, új és egyben tudományos ismeretek birtokába jutottam. Tanáraim, akikre nagy tisztelettel emlékszem vissza, az oktatás színvonalára nagyon ügyeltek, sok fontos tudományos és gyakorlati ismeretet adtak át. A „hetesi gyakorlatok", majd a „nagyüzemi gyakorlatok" élénk emlékként élnek bennem és nagyban támogattak a későbbi munkavégzésben.

Dr. Lépold József

Lánycsókon születtem, 1935. október 9-én, kereskedő családba. 1954-ben érettségiztem, majd Óváron, az Agrártudományi Főiskolát 1963-ban fejeztem be, kitűnő eredménnyel. Néhány évvel később, a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Nemesítési és Örökléstani Tanszékén, kitűnő eredménnyel doktoráltam.

Első munkahelyem a Szigetvári Konzervgyár volt, ahol 1964-től 1976-ig osztályvezetőként dolgoztam. Az utolsó évben a vállalat üzem- és munkaszervezője lettem. Ez után, 1976-tól 1981-ig, a Bólyi Mezőgazdasági Kombináthoz kerültem kutatási területre. Itt elsősorban a kukorica, a borsó, a bab, és a szója növényekkel foglalkoztam. 1982-ben a vejti Rákóczi MgTSz-hez kerültem főagronómusi beosztásba. Három éves eredményes munka után kerültem Pécsre, az Agrár-Innovációs Vállalathoz, ahol a mezőgazdasági kereskedelmet irányítottam.

1986-ban, az Agrobank Pécsi Fiókját szerveztük meg és indítottuk be egy kollégámmal. Itt dolgoztam nyugdíjazásomig, 2002-ig.

Ezt követően, 2005-ben, a feleségem által korábban alapított grafológiai vállalkozáshoz kerültem, ahol jelenleg is dolgozom.

Magyar Ferenc

1940. június 21-én születtem, Abdán, paraszti családban. A Fertődi Mezőgazdasági Technikum elvégzése után, a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolára nyertem felvételt, ahol diplomát szereztem. Ezután a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen mezőgazdasági - környezetvédelmi szakmérnök lettem. Szakdolgozatomban a nagy adagú műtrágyázás környezeti hatásával foglalkoztam.

Gyakornoki félévem után, 1964-től, a Járási Tanács Mezőgazdasági Osztályán dolgoztam, mezőgazdász beosztásban. 1967-ben az Állami Biztosító Győr-Sopron megyei igazgatóságának dolgozója lettem. Közel 25 évig mezőgazdasági kárszakértő, növény-kárrendezési ágazatvezető, fiókvezető beosztásban dolgoztam. 1994-től a Megyei Önkormányzat, majd a Megyei Agrárkamara beosztottjaként falugazdász, majd gazdajegyzői feladatokat láttam el. 2002-ben nyugdíjba vonultam.

2002-től nyugdíjas őstermelő vagyok. Hobbim a kertészkedés.

A rendszerváltást követően, a helyi önkormányzat képviselőjeként, nyolc évig dolgoztam a testületben.

1965-ben házasságot kötettem. Két gyermekem és négy unokám van

A vizsgaidőszakok izgalmai maradtak meg emlékeimben. Tanáraim közül Dr. Török János professzor úr különleges, nagy tudású alakja és Dr. Keresztény Béla tanár úr nyugalma, csendes derűje, és igazságszeretete él bennem. Büszke vagyok rá, hogy egy ilyen nagy múltú iskola diákja lehettem.

Dr. Malatin Klára (Dr. Manninger Sándorné)

1941. szeptember 21-én, Zircen születtem. Általános iskolába Mosonmagyaróváron jártam, majd a győri Állami Közgazdasági Technikum ipari tagozatán, 1959-ben érettségiztem. A Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolán, 1963-ban, kitüntetéses agrármérnöki oklevelet szereztem. Ezt követte 1969-ben a kitüntetéses mezőgazdasági szakmérnöki oklevél, majd 1975-ben az egyetemi doktori cím és 1997-ben a summa cum laude minősítéssel elnyert PhD tudományos fokozat.

1964-től a Rákoshegyi Állami Gazdaságban, ill. jogutódjában, a Gödöllői Kisállat-tenyésztési Kutatóintézet Gazdaságában, gyakornokként, majd ágazatvezetőként dolgoztam. 1972-től, Kompolton, a Növénytermesztési és Talajvédelmi Kutatóintézet tudományos segédmunkatársa, majd tudományos munkatársa voltam. Fő feladatom a lucernán előforduló betegségek tanulmányozása és e betegségekkel szemben ellenálló fajták nemesítése volt. 1982-ben, munkatársaimmal, a lucerna fertőző hervadásával szemben ellenálló fajtát állítottam elő. 1984-tól 2012-ig, az MTA Növényvédelmi Kutatóintézet tudományos főmunkatársaként, a búza rozsdabetegségivel és az árpán előforduló levélfoltosságot okozó betegségekkel foglalkoztam. 2007-ben, Magyarországon elsőként, azonosítottam és írtam le az árpa új betegségének, a ramuláriás levélfoltosságnak a kórokozóját, a Ramularia collo-cygni-t. Tudományos munkásságom eredményeiről, részben magyar, részben angol nyelven, összesen 172 közleményem jelent meg.

1964-ben, évfolyamtársammal, Manninger Sándorral házasságot kötöttem. Négy gyermekünk született. Valamennyien családot alapítottak, eddig 12 unokával ajándékoztak meg bennünket.

Dr. Manninger Sándor

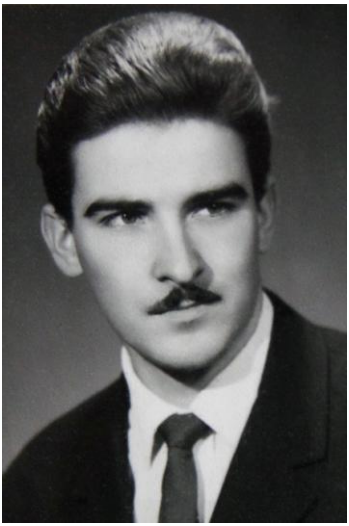

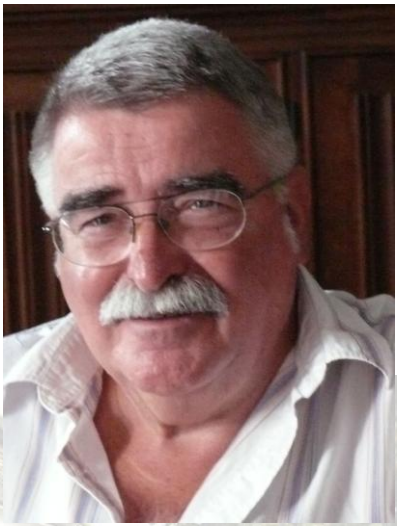

1941. január 22-én születettem, Keszthelyen. Általános és középiskolába Budapesten jártam, és 1959-ben érettségiztem a Petőfi Sándor Gimnáziumban. A Mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémián 1963-ban agrármérnökként diplomáztam. Egyetemi doktori címet, summa cum laude minősítéssel, 1984-ben, kandidátusi tudományos fokozatot, 1994-ben szereztem.

1964-től Martonvásáron, az MTA Mezőgazdasági Kutatóintézetében, tudományos segédmunkatárs, majd tudományos munkatárs voltam. 1969-től Kompolton, a Növénytermesztési és Talajvédelmi Kutatóintézetben először tudományos munkatárs, majd a Lucernanemesítési osztály vezetője lettem. 1979-től az OMFB Fehérje és Biotechnológiai Irodájában kutatásszervezőként, majd főosztályvezetőként tevékenykedtem. 1993-tól, a Földművelésügyi Minisztériumban, helyettes államtitkárként, a tudományszervezést, az agrároktatást, a térségfejlesztést, az állattenyésztést és növénytermesztést irányítottam.

1996-tól a Magyar Állattenyésztők Szövetségének ügyvezető igazgatója, 2001-2002 között a Károly Róbert Főiskola Fleischmann Rudolf Kutatóintézetének vezetője voltam. 2002-től az EU Copa-Cogeca szakértőjeként fehérje, olajos növények és gabona témakörben tevékenykedtem Brüsszelben.

Kutatási eredményeim magyar és angol nyelven kerültek közlésre. Összesen 80 közleményem jelent meg.

1987 óta veszek részt rendszeresen az egyetemi oktatásban, mint a Pannon Agrártudományi Egyetem címzetes docense és a Károly Róbert Főiskola címzetes tanára.

Nős vagyok, feleségem Malatin Klára agrármérnök. Négy gyermekünk és 12 unokánk van.

Márta László

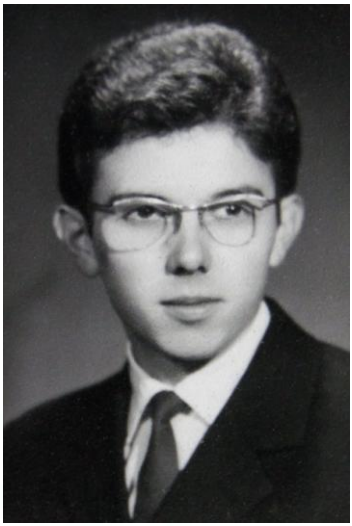

1940. szeptember 20-án születettem, Debrecenben. Tanulmányaimat 1953-ig még ott, majd átköltözködésünk után, a diploma 1963-as megszerzéséig, Mosonmagyaróváron folytattam. 1975-ben mezőgazdasági- (Agrártudományi Egyetem, Keszthely), majd később ugyan ott, növényvédelmi szakmérnök diplomát szereztem.

Munkahelyek, beosztások: 1963-64-ben az Ásványrárói és a Darnózseli MgTSz-ekben voltam mérnök gyakornok, majd 1964 és 1965 között az OMMI Fajtakísérleti Telepén (Mosonmagyaróvár) kísérletvezető. 1965 és 1967 között a Lengyeli Állami Gazdaságban növénytermesztési ágazatvezető. 1967-2000 között Győrben, a Győr-Moson-Sopron Megyei Növény- és Talajvédelmi Állomás karantén felügyelője voltam.

Kapcsolatom az Akadémiával, az 50 év alatt folyamatos volt, részt vettem az évfolyam találkozókon. A közelben lakom, így az itt tanító kollégák és barátok információi alapján, az Alma Mater 50 éves hatalmas fejlődését nyomon követhettem, és kívánom, hogy ez a fejlődés még nagyon sokáig töretlen maradjon.

Dr. Molnár István

Egyeden születtem, 1940-ben, az általános iskolát itt végeztem. A Türr István Gimnáziumban, Pápán, érettségiztem, majd ezt követően kezdtem el tanulmányaimat az Óvári Alma Materben, ahol 1963-ban diplomáztam. 1975-ben, a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen, doktori címet szereztem.

Munkásságom során, négy munkaterületen - konzervipar, zöldségforgalmazás, közigazgatás és gabonaforgalom és malomipar - dolgoztam. A diploma megszerzése után a zöldség-gyümölcsforgalmazásban és konzervgyárban dolgoztam, a nyersanyag beszerzés területén, középvezetői beosztásban. 1978-ban neveztek ki a Bács-Kiskun Megyei Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat igazgatójának, ahol 1993-ban történt nyugdíjazásomig dolgoztam.

Részvétel szakmai testületekben: TIT, MÉTE, Megyei Agrártudományi Egyesület

Oktatói munkásság: Pénzügyi Számviteli Főiskola /óraadó tanár/

Irodalmi munkásság: tanulmány a háztáji és kisegítő gazdaságok szerepéről, jelentőségéről, kooperációjuk a nagyüzemekkel Bács-Kiskun megyében.

Egyéb szakmai tevékenységek: Élelmiszergazdasági Tudományos Egyesületben vezetőségi tagság; Agrárgazdaság-tudományi Egyesületben szakmai munka

Másfél évtizedig voltam egy sportegyesület elnöke.

Elismerések: a Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója, a Munka Érdemrend (ezüst fokozat), Tűzbiztonsági Érdemérem, Honvédelmi Érdemérem.

Életutamon mindvégig abból a szakmai munícióból táplálkoztam, amit az Alma Materben kaptam. Emberi kapcsolataimat ma is jelentősen meghatározzák a volt évfolyamtársaimmal való találkozások.

Nagy József

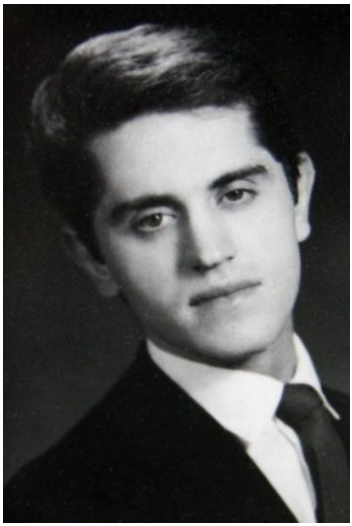

1941. június 9-én születtem, Mosonmagyaróváron. A helyi Kossuth Lajos Gimnázium reáltagozatán érettségiztem, majd a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolára jártam, ahol 1963-ban diplomáztam.

Először a bezenyei Új Élet MgTSz-ben, majd 1964-1966 között, a Mosonmagyaróvári Járási Tanács Mezőgazdasági Osztályán dolgoztam állattenyésztőként. 1964-től 1970-ig a Lajta-Hansági Állami Gazdaságban központi előadóként voltam, közben egy évet Kubában töltöttem, mint szaktanácsadó.

1970-1980 között gazdaságpolitikusként tevékenykedtem a Győr-Sopron Megyei KISZ Bizottságban, majd az MSZMP Győr-Sopron Megyei Pártbizottság Gazdaságpolitikai Osztályán (mezőgazdaság- és élelmiszeripar). Közben gazdaságtanból tanári diplomát szereztem, meghívottként középiskolákban és különböző továbbképzési intézményekben oktattam.

1980-tól a Győr-Sopron Megyei Agroker Vállalat igazgatója, majd az Rt. elnök-vezérigazgatója voltam. A dolgozói résztulajdonosi programban, 1991-1992-ben, a céget privatizáltuk. A nyereségéből az államnak kifizettük a cég árát, így 1998-ban, a részvények 100 %-ban a dolgozók tulajdonába kerültek. A ZRt. jelenleg is nyereségesen működik.

Munkásságomért előbb a Munka Érdemrend bronz majd ezüst fokozatával tüntettek ki.

A Kereskedelmi Alapítvány kuratóriumi tagja vagyok.

2000-ben nyugdíjba mentem, azóta egy idegenforgalmi- és vendéglátóipari Kft. tulajdonosaként, egy szállodát üzemeltetek.

1974-ben nősültem meg, egy lányunk született.

Nagy Miklós

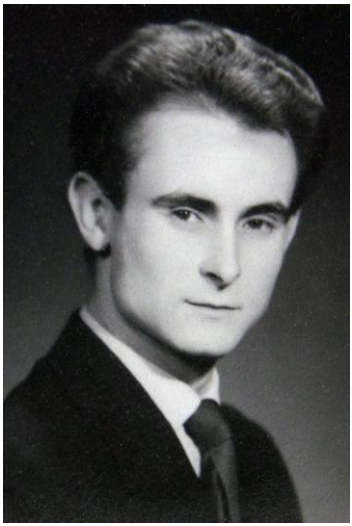

1940. november 15-én születtem, Cegléden. A Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolán szereztem diplomát, 1963-ban.
A diploma megszerzése után a Szombathelyi Tangazdasághoz kerültem, és egészen a 2008. évi nyugdíjba vonulásomig, összesen 44 évig dolgoztam ezen a helyen. Munkámat ágazatvezetőként kezdtem, majd kerületvezetőként folytattam. 1986-tól főagronómusként, majd növénytermelési igazgatóként dolgoztam visszavonulásomig.
1972-ben a „Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója" miniszteri kitüntetésben részesültem.
1982-ben, 1989-ben és 1991-ben vállalati „Kiváló Dolgozó" kitüntetést kaptam.
Nős vagyok, egy lányom és egy unokám van.

Nagy Sándor

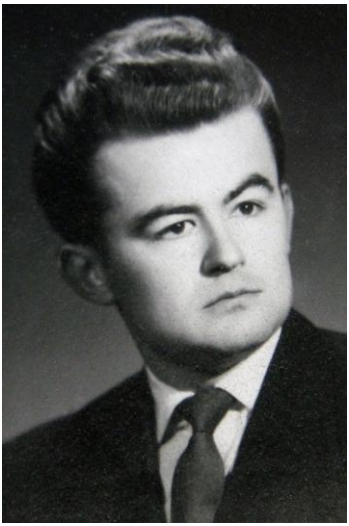

Hencidán születtem, 1939. október 14-én. Általános iskolámat itt végeztem, majd a berettyóújfalui gimnáziumban érettségiztem. 1959-ben felvételt nyertem a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolára, ahol 1963-ban diplomáztam. 1978-ban, Pécsett, tanári oklevelet szereztem.

Az árpási Rába MgTSz-ben először gyakornok, később főagronómus voltam. Hamarosan a Járási Tanács Mezőgazdasági Osztályára kerültem, ahol 1967-ig főagronómusként dolgoztam. Munkámat, ugyancsak főagronómusként, Csökmőn, majd Mezőörsön folytat-tam. Ezután tanári pályára váltottam, 1999. októberéig tanárként, az utolsó hat évben pedig már igazgató helyettesként dolgoztam Mezőörsön.

1962-ben nősültem meg, három gyermekünk és hat unokánk van.

Az ALMA MATER-ben töltött évekre mindig nagy szeretettel és büszkeséggel gondolok vissza.

Németh Géza

1940. szeptember 29-én, Rábcakapin születtem, paraszt család első gyermekeként. A Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolán, 1963-ban agrármérnöki, 1978-ban, a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen, mezőgazdasági szakmérnöki diplomát kaptam. 1992-ben, a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Főiskolán, önkormányzati és vállalkozási szaküzemgazdász diplomát szereztem.

Első munkahelyemen, a szilsárkányi Jó Barátság MgTSz-ben agronómus voltam. 1965-1969 között a mórichidai Kossuth MgTSz-ben főagronómusként, 1970-1972 között pedig a beledi Előre MgTSz-ben, üzemegységvezetőként dolgoztam. Következett a rábaújfalui Béke MgTSz (1973-1978), ahol ágazatvezetőként tevékenykedtem. Ezeket követően, 1979 és 1983 között, a győrsövényházi Búzakalász MgTSz, 1984-1991 között pedig a szilsárkányi Barátság MgTSz elnöke voltam. 1992-2002 között főtanácsosként az APEH-ban dolgoztam Győrben. Feladatom volt, gazdálkodási és pénzügyi tanácsokat adni a hozzám forduló kezdő és gyakorló gazdálkodóknak.

Tagja voltam a Magyar Pénzügyi-Gazdasági Ellenőrök Egyesületének.

Elismerések: 1976 a Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója (MÉM); 1986 Kiváló Munkáért (MÉM); 1987 Kiváló Termelőszövetkezeti Munkáért (TOT).

1964-ben családot alapítottam, két lányunk született. Egy egyetemista fiúunokánk van.

Ötven év távlatából is szívesen gondolok vissza a főiskolán töltött évekre, annak minden nehézségével és vidámságával együtt. Jól megalapozott tudással, humánus szemlélettel vértezett fel mindnyájunkat.

Németh Terézia (Sipos Imréné)

1941. május 23-án születtem, Nagylózson, és itt jártam általános iskolába is. A középiskolát a soproni József Attila Gimnáziumban végeztem el. 1963-ban diplomáztam a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolán. Később a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen mérnök-tanári oklevelet, a Szombathelyi Tanárképző Főiskolán pedig magyar szakos általános iskolai tanári diplomát szereztem.

Az agrármérnöki diploma megszerzése után egy évig gyakornok voltam a nagylózsi Búzakalász MgTSz-ben. Ezután a szombathelyi Mezőgazdasági Szakmunkásképzőbe (mai nevén Herman Ottó Szakképző Iskola) kerültem, ahol nyugdíjazásomig dolgoztam. 1970-1989 között igazgatóhelyettes, 1990-től pedig az intézmény igazgatója voltam, egészen 1995 decemberéig, amikor nyugdíjba vonultam.

1964-ben mentem férjhez, aki szintén agrármérnök. Nyugdíjasként kertészkedéssel foglalkozunk, emellett sokat utazunk, ezzel tesszük szebbé nyugdíjas éveinket.

Mindig szeretettel és tisztelettel gondolok vissza iskolánkra, professzorainkra, tanárainkra. A megszerzett tudás mellett sok élmény is kötődik az ott töltött évekhez.

Plochmann Pál

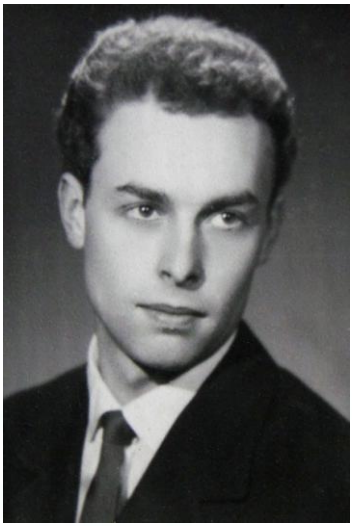

1940. június 12-én születtem, Győrött. Ménfőcsanaki általános iskolai tanulmányaim után, a győri Czuczor Gergely bencés gimnáziumban érettségiztem. Felsőfokú tanulmányaim megkezdése előtt, egy évig az Akadémia tangazdaságában előgyakorlatosként dolgoztam, majd 1963-ban diplomáztam. 1966-ban, Debrecenben, a Kossuth Lajos Tudományegyetemen, kiegészítő tanári oklevelet szereztem biológia-kémia szakon. 1979-ben, a Keszthelyi Agrártudományi Egyetem Mosonmagyaróvári Mezőgazdaságtudományi Karán takarmánygazdálkodási kurzust hallgattam.

A főiskolai diploma megszerzése után, 1964-ben, a Répcevisi MgTSz-ben kezdtem dolgozni, mint főagronómus. 1964-1967 között a Csepregi Gimnázium és Szakközépiskolában tanítottam. 1967-1971 között a Vas Megyei Népi Ellenőrzési Bizottság mezőgazdasági termelésellenőrzési főrevizora voltam. 1975-1976-ban az Árpási MgTSz főagronómusa, majd az ezt következő két évben, az Állatforgalmi és Húsipari Vállalat fejlesztési előadója lettem. 1978-1980 között a Rábcakapi MgTSz-ben főállattenyésztőként, majd egy évig a Szombathelyi Állami Tangazdaság állattenyésztési üzemegységvezetőjeként dolgoztam. 1981-1983 között a Gencsapáti MgTSz-ben üzemegységvezető, 1983-1990 között a Jáki MgTSz-ben főállattenyésztő voltam. A következő évet a Répcelaki Állami Gazdaságban töltöttem, innen Szombathelyre, az Állami Biztosítóhoz kerültem, ahol nyugdíjazásomig (1997) mezőgazdasági üzletkötőként dolgoztam.

1965-ben nősültem meg, egy gyermekünk született, két lányunokánk van.

Sok kiváló, nagy tudású tanárt ismertem meg a főiskolán, akiktől a szakmát magas szinten sajátítottam el.

Dr. Pocsai Károlyné (Dr. Szokolányi Ágnes)

1941. január 15-én születtem, Budapesten. Általános iskolai majd középiskolai tanulmányaim befejezése után, 1963-ban szereztem agrármérnöki diplomát a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolán. 1966-ban a Pécsi Pedagógiai Főiskolán tanári diplomát kaptam. 1979-ben vállalatgazdálkodási szakmérnök, 1994-ben pedig vállalkozásszervezői szakmérnök oklevelet szereztem. 1986-ban védtem meg egyetemi doktori disszertációmat.

Először egy évig gyakornok voltam a Komáromi Állami Gazdaságban, Szőkepusztán. Ezután 1964-1975 között, először a szentmihálypusztai, majd az almásfüzitői általános iskolában tanítottam. 1975-től a Komáromi Állami Gazdaság közgazdasági osztályán dolgoztam. 1980-ban kerültem a Mosonmagyaróvári Mezőgazdaságtudományi Kar Üzemtani tanszékére, ahol az 1999. évi nyugdíjazásomig, egyetemi adjunktusként oktattam.

Radványi János

Mátészalkán születtem, 1940. március 6-án. Az általános iskola elvégzése után mezőgazdasági technikumba jártam. Ezután egy évig, a Mátészalkai Községi Tanács mezőgazdasági felügyelője voltam.
1959-1963 között a Mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Főiskolán folytattam tanulmányaimat. A diploma megszerzése után a nyírmeggyesi Petőfi MgTSz-be kerültem gyakornoknak. 1965-1970 között ágazatvezető, 1970-1976 között főágazatvezető, 1976-1990 között termelési elnökhelyettes, 1990-2000 között pedig a szövetkezet elnöke voltam.
A termelőszövetkezetben, a hatvanas évek elejétől, 600 hektáros vegyes gyümölcsöst telepítettünk (téli alma, csonthéjasok, bogyósok). Nyugati és keleti piacokra egyaránt termeltünk. 2000. június 1-én mentem nyugdíjba.
1992-1998 között Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében Gabona Választmányi Elnök voltam.
Elismerések: 1971-ben és 1975-ben a „Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója", 1976-ban a „Munka Érdemrend" (bronz fokozat), 1995-ban Szövetkezeti Emlékérem.
Jó érzéssel gondolok vissza a Mosonmagyaróváron eltöltött négy évre. Mivel az ország másik végéről kerültem ide, megismerkedhettem az itteni emberekkel és szeretetükkel. Tanulmányaim jó alapot adtak a munkám eredményes folytatásához.
Örülök, hogy négy éven keresztül tagja lehettem a Főiskola labdarúgó csapatának.

Rosenberger András

1939. december 18-án születtem, Nagyárpádon. Általános iskolai tanulmányaimat Pécsett, középiskolai tanulmányokat pedig a szentlőrinci Újhelyi Imre Mezőgazdasági Technikumban folytattam. Az érettségi után, egy évig bányászként dolgoztam a Mecseki Szénbányák István aknájában. 1959-ben felvételt nyertem a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolára, ahol 1963-ban diplomáztam. Munkám során több alkalommal vettem részt továbbképzésen.

Gyakornoki évemet a Bükkösdi Állami Gazdaságban töltöttem, majd két év után a Pécsváradi Gépállomáson vállaltam munkát, főagronómusként. A gépállomások megszüntetése után, három évre, a Bükkösdi MgTSz-hez kerültem főállattenyésztőként. A Pécs-Reménypusztai Új Élet MgTSz, 1970-ben, hazahívott dolgozni, és itt növény-termesztési főágazatvezető beosztásban tevékenykedtem 30 évig.

Folyamatosan a mezőgazdaságban dolgoztam, fő profilom a növénytermesztés volt. Öt alkalommal kaptam meg a „Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója" kitüntetést. 40 évi szolgálat után vonultam nyugdíjba.

1966-ban megnősültem, egy fiam és egy lányom született. Jelenleg Pécsen élek a feleségemmel, négy unokám van. Az unokákkal való foglalkozás mellett, a kert-föld művelése, valamint a borászkodás teszi változatossá a napjaimat.

Sok-sok köszönettel tartozom az ALMA MATER-nek, professzoroknak, tanároknak, hogy olyan ismeretekkel láttak el, melyekkel boldogulni tudtam az életben. Köszönöm Óvár!

Solymosi Vilmos

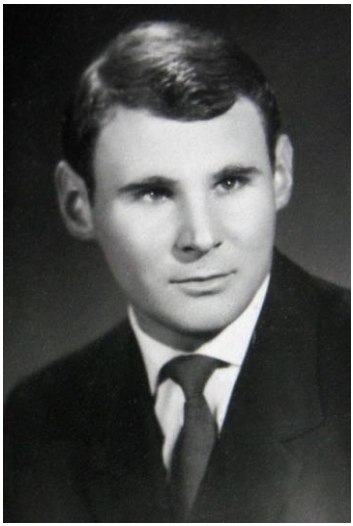

Diósgyőrben születtem, 1938. április 25-én. A diósgyőri Kilián Gimnáziumban érettségiztem, majd a Lenin Kohászati Művekben dolgoztam segéd-elektronikusként. Közben a DVTK atlétikai szakosztályában sportoltam. Edzőm javaslatára jelentkeztem a Debreceni Mezőgazdasági Akadémiára, de innen Mosonmagyaróvárra kerültem, 1963-ban diplomáztam. Gyakornoki évemet a Borsod Megyei Tejipari Vállalatnál töltöttem, ahol először mérnökgyakornok, majd főtechnológus voltam. 1968-ban a Budapesti Tejipari Vállalathoz kerültem, gyártásirányítónak. 1970-től a Szövetkezetek Országos Termékértékesítési Közös Vállalatánál dolgoztam. Az Erdei Termék Vállalatnál kirendeltség vezető, a Budapesti Húsipari Vállalatnál technológus, a Vízkutató és Fúró Vállalat Országos Gyógy- és Ásványvíz üzemvezetőségénél csoportvezető voltam. Közben felsőfokú külkereskedelmi szakvizsgát tettem. Mosonmagyaróváron otthon éreztem magam, igaz, jó barátokra találtam. Felejthetetlen hangulata volt azoknak a rendezvényeknek, ahol a tanári kar és a hallgatók, az akadémia egész közössége, az oktatói munkán kívül is, együtt tudott lenni. A fiamnak, a mai napig is jobbnál jobb történeteket tudok mesélni óvári éveimről. Emberileg is nagyon sokat kaptam ettől a főiskolától.

Szabó László

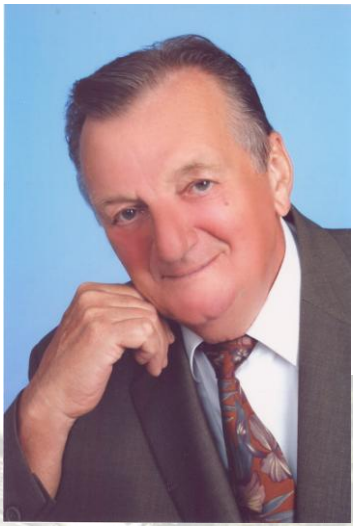

1941. május 3-án születtem, Székesfehérváron. Itt végeztem általános és középiskolai tanulmányaimat. 1959-1963 között a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolán folytattam tanulmányaimat, ahol agrármérnöki diplomát szereztem. A Sárszentmihályi Állami Gazdaságban először gyakornokként, majd törzsállattenyésztőként, később főállattenyésztőként dolgoztam.

A Fejér Megyei Állami Gazdaságok Igazgatóságán állattenyésztő, a Bábolnai Állami Gazdaságban sertéstenyésztési osztályvezető, 1976-tól, az AGROBER Fejér megyei kirendeltségén pedig, agrárfőmérnök voltam. 1982-től az MSZMP Fejér Megyei Bizottság Gazdaságpolitikai Osztályán munkatársként dolgoztam. 1987-től, a vállalat megszűnéséig, a Fejér Megyei Állatforgalmi és Húsipari Vállalat kerületi igazgató-helyettese, majd ügyvezetője voltam. 1992-ben, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal revizora, majd a Gazdasági Osztály vezetője lettem. Innen mentem nyugdíjba.

A Magyar Agrártudományi Egyesület Fejér Megyei elnökségének alelnökeként dolgoztam.

Kitüntetéseim: „Vállalat Kiváló Dolgozója" oklevél, „TOT Termelőszövetkezetekért" plakett.

1965-ben kötöttem házasságot, két lányunk és egy fiunk született. Öt unokánk közül négy lány, egy pedig fiú.

Takács Ferenc

1941. május 7-én születtem, Csornán. Általános és középiskolai tanulmányaimat is itt végeztem. Ezután jelentkeztem a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolára, ahol 1963-ban diplomáztam. 1972-ben növényvédelmi szakmérnök képesítést szereztem.
A diploma megszerzése után, a csornai November 7 MgTSz-ben lettem agronómus (1963-1970). Ezután, 1970-2002 között, a csornai Petőfi MgTSz-ben dolgoztam, először üzemgazdász, majd növényvédelmi szakirányító, végül növénytermesztői ágazatvezető munkakörben. 2003-tól egyéni vállalkozóként dolgozom.
Az ötven munkában töltött esztendő, gyakorlati munkakörökben, két munkahelyen telt el.
Tagja voltam a MOSZ elnökségének. Szövetkezeti Emlékéremmel tüntettek ki.
1968-ban házasságot kötöttem. Feleségem óvónő, három gyermekünk született.
Az ALMA MATER-ben felejthetetlen négy évet töltöttem. Kitűnő oktatóink voltak, családias volt a légkör.

Takács József

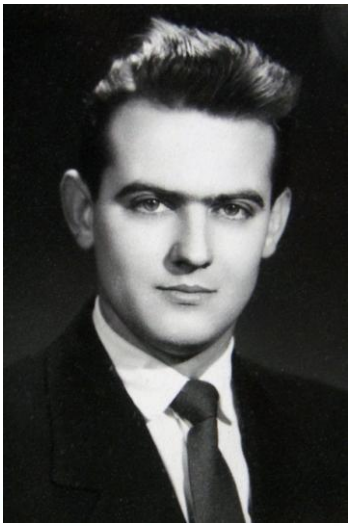

Szenden születtem, 1940. október 30-án. Általános és középiskolai tanulmányaim után, kerültem Óvárra, ahol 1963-ban kaptam az Agrártudományi Főiskolán diplomát. Több alkalommal (1965, 1976, 1986) vettem részt a MÉM Mérnöktovábbképző Intézet tanfolyamain. 1974-ben felsőfokú biztosítás elméleti vizsgát tettem.

A diploma megszerzése után a Bábolnai Állami Gazdaságban gyakornokként dolgoztam. Ezután az Állami Biztosító Komárom Megyei Igazgatóságára kerültem, mint mezőgazdasági szakértő. Később a mezőgazdasági csoport vezetője lettem, és egészen a nyugdíjba vonulásomig itt dolgoztam.

Munkahelyemen elismerésül 1972-ben intézői, 1979-ben főintézői, 1985-ben pedig felügyelői címadományozásokban részesültem.

Tóth László

1940. február 26-án születtem, Döröskén. Általános és középiskolai tanulmányaimat Körmenden végeztem, ahol a Kölcsey Ferenc Gimnáziumban érettségiztem. Ezután a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolán szereztem diplomát, 1963-ban.
Először a kondorfai Virágzó MgTSz-ben agronómus, majd a nagykölkedi József Attila MgTSz-ben főagronómus lettem. Dolgoztam a Körmendi Járási Tanács Mezőgazdasági Osztályán, majd főagronómus lettem a zalahásházi Petőfi MgTSz-ben, később főállattenyésztőként dolgoztam az olaszfai Dózsa MgTSz-ben. 1974-ben a PHYLAXIA V. zalai áruforgalmi irányítója, majd a budapesti központ szaktanácsadója lettem. Később a petőszentmihályi Hegyhát MgTSz főagronómusaként helyezkedtem el.
1985-ben az Állami Biztosító Vas Megyei Igazgatóságához kerültem, és onnan mentem nyugdíjba.
1979-ben, a Zala Zöldért Vállalat „Kiváló Dolgozó"-ja kitüntetést kaptam.
Jó visszagondolni az mosonmagyaróvári négy évre. Életem legszebb, legsikeresebb korszaka volt.

Varga Kálmán

1941. április 3-án születtem, Nagygeresden, általános iskolai tanulmányaimat is itt végeztem. Ezután Szombathelyen jártam mezőgazdasági technikumba, melyet jeles eredménnyel végeztem el. 1959-1963 között, a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolára jártam, és ott, 1963-ban, mérnöki oklevelet szereztem. Pályafutásom során több alkalommal vettem részt mérnök továbbképzésen (Debrecen, Budapest, Szolnok).
1963-1967 között a sarkadi Lenin MgTSz-ben dolgoztam ahol gyakornok, főállattenyésztő majd főagronómus lettem. 1967-1979 között, a mezőhéki Táncsics MgTSz-ben növénytermesztési főágazatvezető voltam, majd a mezőtúri Dózsa MgTSz-be kerültem, főagronómusnak. 1987-1989 között a szolnoki Vetőmag Felügyelőségen voltam termelési felügyelő, végül 1990-2000 között a Kétpói Mezőgazdasági Szövetkezet elnöke lettem. Innen mentem nyugdíjba 2001-ben.
A Mezőtúri Víztársulat Intéző Bizottságának tagja és a Cibakert Rt. vezetőségi tagja voltam.
Három alkalommal kaptam meg a Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója kitüntetést (1974, 1984, 1996).

1963-ban feleségül vettem évfolyamtársamat, Poroszlai Ibolyát, két fiunk született. Öt fiú unokánk van.

Varga Kálmánné (Poroszlai Ibolya)

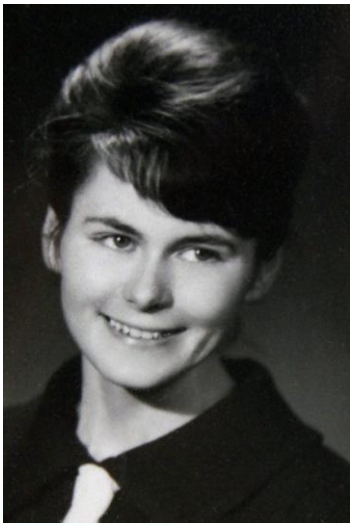

Mezőtúron születtem, 1940. március 25-én. Általános és középiskolai tanulmányaimat szülővárosomban végeztem, majd a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolán diplomáztam, 1963-ban. 1969-ben a Gödöllői Agrártudományi Egyetem mérnöktanár szakán, tanári diplomát szereztem. Szolnokon 4 éves szaktanári továbbképzésen (1975), majd ugyancsak 4 éves kurzuson, vezetőképzésen vettem részt (1989).

Férjemmel, Varga Kálmánnal. együtt kerültünk Sarkadra, ahol gyakornoki időmet a helyi gépállomás talajlaboratóriumában töltöttem.

1964-től 1997-ig, Mezőtúron, általános iskolai tanárként dolgoztam, az utolsó 12 évben már iskolaigazgatóként. Közben 1997-ben mentem nyugdíjba, azóta a helyi Művelődési Központban szakköröket vezetek.

Mezőtúron tagja voltam a pedagógus szakszervezetnek, Szolnokon az Igazgatói Tanácsnak, Mezőtúron pedig az Oktatási-Kulturális Szakmai Bizottságnak.

Elismerések: 1983-ban „Kiváló Pedagógus"; 1990-ben „Miniszteri Dicséret Kiváló Oktató-nevelő Munkáért"; 1997-ben „Szolgálati Érdemérem".

Még 1963-ban házasságot kötöttünk évfolyamtársammal, Varga Kálmánnal. Két gyermekünk született, öt fiú unokánk van.

Nagyon szerettem az ALMA MATERT, kiválóak voltak a tanáraink. Egész pályámat meghatározták az ott tanultak. Remek volt a légkör, örömmel dolgoztam a tudományos diákkörben. A sportkörben atletizáltam, emellett néptáncoltam is. Szép évek voltak, köszönöm Óvár!

Váradi Erzsébet (Takács Kálmánné)

A Csongrád megyei Szegváron születtem, 1939. november 15-én. Itt jártam általános iskolába, majd Szentesen, a Horváth Mihály Gimnáziumban érettségiztem. 1959-ben lettem a pótfelvételit hirdető Mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémia első éves hallgatója. 1963-ban kaptam meg agrármérnöki diplomámat. 1968-1970 között jártam a Gödöllői Agrártudományi Egyetemre, ahol agrár-mérnöktanári diplomát szereztem.

A gyakornoki félévet a Lengyeltóti MgTSz-ben töltöttem, 1964 és 1973 között különböző oktatási intézményekben tanítottam (szigetvári gimnázium: kertészeti alapismeretek, szőlő- és gyümölcstermesztés; pécsváradi általános iskola; Pécsváradi Mezőgazdasági Szakmunkásképző Intézet).

1973-tól a Tolna Megyei Pályaválasztási Tanácsadó Intézetben dolgoztam, ahol iskolákkal tartottunk kapcsolatot, kiállításokat szerveztünk, különböző szakmákat mutattunk be. 1982-től a Pedagógiai Intézetben dolgoztam.

Elismerések: 1979-ben a pályára irányításban végzett eredményes tevékenységemért „Miniszteri dicséret”-et kaptam.

1965-ben mentem férjhez, két gyermekünk született.

Végh Pál

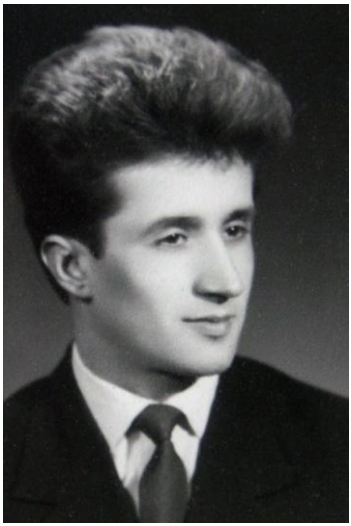

1940. október 9-én született Pozsonyban.

Rövid életrajz sajnos nem érkezett Tőle.

…és akik már nem lehetnek velünk

Borsodi Ottó † ~2004

Csumpilla Demeter †

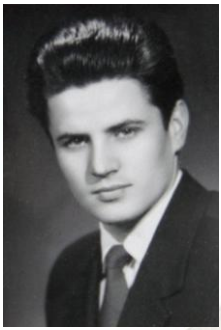

Horváth Pál †

Jerger Frigyes † ~1982

Koleszár Dénes †
2003. 08. 26.

Kovács János I. †
1985. 08.

…és akik már nem lehetnek velünk

Kovács János II. †

Lang László †

Likár István †~1994

Mikę Gyula †

Nagy Lajos I. †~2010

Nagy Lajos II. †~1994

…és akik már nem lehetnek velünk

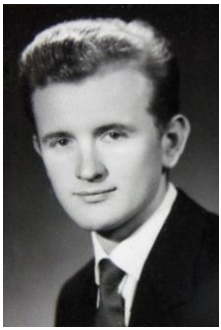

Peszlen István †
2006. 05. 14.

Póczik László †

Sebők József †

Sótonyi János †~2008

Szabó Benedek †~1970

Szili Szabolcs †

…és akik már nem lehetnek velünk

Dr. Szolnoki Erzsébet (Molnár Sándorné) † 2011. 04. 27.

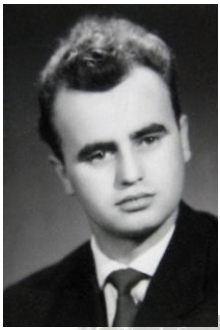

Unger Géza † 2003. 06. 23.

Varga Pál † 2004

Mindnyájan jártunk egyszer az Akadémián!

(Gondolatok az Alma Materről)

Mi éppen 1959 és 1963 között és azután még sokszor
És most megint, egy kerek évforduló miatt.
50 év!
Balekként kezdtük, firmaként fejeztük be,
Gazdász csemeteként kezdtük, több mint százan
Óvári gazdászként fejeztük be hetvenketten.
Most pedig itt vagyunk és legyen első dolgunk
emlékezni azokra, akik már nem lehetnek velünk!

Álljunk meg egy percre, gondoljunk rájuk…
Álljunk meg egy percre és adjunk hálát a sorsnak,
a Jó Istennek, hogy mi még itt, és együtt vagyunk.
Álljunk meg egy percre, gondoljunk szüleinkre és családunkra,
Akik, jól tudjuk, sokszor nagy áldozatot hoztak azért,
hogy mi óvári gazdászok lehessünk.
Álljunk meg egy percre, és gondoljunk tanárainkra
Akiknek köszönhetjük óvári gazdász tudatunkat,
tudásunkat, amivel sikerült helyt állnunk az élet viharában.
Álljunk meg egy percre, gondoljunk az Alma Materre,
elődeinkre, akiknek Óvár hírnevét köszönhetjük,
és bízzunk benne, hogy öregbítéséhez mi is hozzájárultunk.

Furcsa dolog, ülni, nem a papír, hanem a számítógép előtt,
írni, se nem lúd-, se nem golyós tollal, hanem billentyűvel.
Ez, és még sok minden, változott (biztosan mi is),
de ami nem, az a távoli emlékek áradó sora.
Mivel is kezdjük? Hát persze, magával Óvárral!
A Duna, a Lajta, a park fái (köztük az azóta már kihalt „gazdászfa”)
De persze maga a város is, aminek a szép utcái és házai mellett,
mégis más jut eszünkbe először:
az, ahol az óvári lányok (és fiúk) laktak,
az, ahol mulattunk, a Központi, a Sas, az Ökör és a többi „tanszék”,
no és persze Bumbi hegedűjének és társainak muzsikája,
több gazdász generáció el nem felejthető kedvencei.

A második gondolat már a Vár, méteres falaival, a kocsedóval,
cserépkályhás, emeletes ágyas kollégiumi szobáival,
a KISZ klubbal, ahol minden tiltás ellenére
a bécsi TV-ben Papp Lacit és a Kessler-nővéreket néztük,
a tánccsoporttal és Litresits Matyival, a színjátszókkal,
a házmesternéjével (Burkusné), aki éjjel beengedett bennünket,
a szigorú Szemes Dezső kollégiumi igazgatóval,
(akihez éjfélkor mentünk fizetni, ha már az volt a határidő!)
És jönnek a gondolatok vég nélkül:
Az új épület, a konviktus, akkor tájt lehettek vagy 30 évesek,
a Várhoz képest csecsemők…
A Lajta (a Lajták) és a Duna, a part menti erdők és a Park
a kézi vontatású komp és a csónakház. De régen volt!
No de az élet mégis inkább a falak között folyt.
Volt egy szükséges rossz: előadásra, gyakorlatra járni, sőt tanulni is kellett

„Letettünk egy pár vizsgát, no egy-kettő híjján
Megittunk egy pár exet, jó néhány litra bort"

Akiket soha sem felejtünk, tanáraink jönnek a múltból sorban,
hozzánk képest idősek voltak, volt köztük, aki már akkor közel volt az 50-hez!
Mindenek előtt Varga János, az Akadémia rektora, és a Lucsonyiak, a növényesek (Sipos Gábor prof., Hegyi (Heptera) Géza és többiek) főnöke.
És a mi „főnökünk" Tóth Zoltán, az évfolyamfelelős tanár és mellette többek között Hajdú Frici bácsi, és később Milinkó István
Azután a gyakorlati (kofboj) tanszék Kovács László (a DOCI) vezetésével („Tüdő", „Kis-kofboj" (sorry), Invics Jóska, Német Dezső), ahova hetesi szolgálatra jártunk
És Török János prof és csapata, Szajkó László, az állattenyésztők és Balla Pista bácsi, Hidvégi László (Böhő bácsi, ahol „ősszel ért a nemes gyümölcs") és mellette a többiek (Keresztény Béla, Bíró Irén), Jankó József prof és tanszéke (ahova örök emlékezetű üzemtervünket kellett leadni) Gondola István (akinél növénytanból csaknem elvérzett az évfolyam), sokak fénytelen emléke Bacskai tanár úr matekja, fizikája és meteorológiája, Papp Ágoston és tanszékének géptanja is. Talán szebb emlék Szabó Gábor bácsi kertészete és erdészete. Vegyes emlék a politikai tárgyak köre, nagyon kötelező volt, nagyon nem szerettük, pedig ott is voltak nagyszerű tanáraink (Pintér Ferenc, V. Nagy Lukács és mások).
És persze az akkori fiatalok, Schmidt János, Czimber Gyula, Dorogi Imre és Zsuzsa, Noszticzius Árpád és felesége, Kocsis Sándor és sokan mások.

Azért az előbbiek mellett sok más emlékezetes is volt.
Például a hetesi szolgálatok és a nyári gyakorlatok,
az őszi kukoricatörések (a nagy „borotválkozás" október 23. előtt!)
De más is, mindenekelőtt a tánccsoport (még a „Ki mit tud?"-on is voltak) és a színjátszók, akik nem csak otthon léptek fel, hanem a környékbeli falvakban és az agrárintézményekben (Sopronban, Gödöllőn, Keszthelyen, Debrecenben).
Az atletták, a kézilabdások, a kosarasok és a birkózók is sok versenyen vettek részt Szabad Sándor tanár úrral. A megyei és az agrárbajnokságok voltak a fő helyszínek. (És az öreg IKARUS Majoros Lacival!)

De a mindenkit megmozgató fő programok a bálok voltak.
Ősszel a „balek", télen a szalagavató „valéta" és persze a többi bál Óváron,
amit gazdászok nélkül senki sem tudott elképzelni.
A MOFÉM, a Kötöttárugyár ilyenkor megtelt velünk és az óváriakkal
(és persze az aktuális kísérőkkel, barátnőkkel, barátokkal, valódi
vagy még csak kifigyelt vőlegény vagy menyasszony jelöltekkel és másokkal)

„…Feleségünk lesz majd nékünk, aki számon kéri…" Lett!

Egyszer csak azt vettük észre, hogy vége.
Eltelt, elrepült négy év, elmentünk még egy fél év gyakorlatra,
azután államvizsga és vége lett a fiatalságunknak.
Firmák majd okleveles agrármérnökök (valójában óvári gazdászok) lettünk.
Igazából megkezdődött a nagybetűs ÉLET!
Magunknak kellett megoldani gondjainkat, ki ki családot alapított,
élt, ahogy tudott, ahogyan az élet tengerén evezni tudott.
És ma itt vagyunk, ősz hajjal, de vidáman és együtt,
másképpen látjuk a világot, másképpen gondolkozunk, az unokáinkért aggódunk
Volt sok csalódásunk, bajunk, de főképpen sok örömünk, és tudjuk, hogy lesz is!
Bízzunk az egészségben eltöltendő boldog jövőben, találkozzunk öt év múlva,
és soha ne felejtsük el, hogy

„Óvár, Óvár rongyos Óvár, Te vagy az oka mindennek!
Hogy az Isten áldjon meg!"

Írta: Dr. Gundel János

40 éves találkozó (2003)

DDDDDDD

2013. szeptember 5.
Arany díszoklevél átadó Mosonmagyaróváron
az 1963-ban végzett óvári gazdászoknak (csoportkép)

DDDDDDD

Számítógépes (pdf) szerkesztés: Vitinger Nikoletta
Nyomdai Kivitelezés: Monocopy Bt. (Mosonmagyaróvár)
Szerkesztők: ***Dr. Gundel János, Dr. Manninger Sándor***

Mosonmagyaróvár, 2013. szeptember 5.